

IDE

İslâm Düşünce Enstitüsü Uluslararası Aylık

Düşünce Dünyasına Bir Köprü

Aralık | 2023

İSLÂM
DÜŞÜNCE
ENSTITÜSÜ

INSTITUTE OF ISLAMIC THOUGHT
معهد التفكير الإسلامي

İslâm Düşünce Enstitüsü Uluslararası Aylık

Düşünce Dünyasına Bir Köprü

Aralık | 2023

4. Sayı: Bir Milat Olarak Gazze

Sayı Editörü

Hatice Betül Turganali

Düzenleme Ekibi

Sayed Sulaiman Nabil

Kapak: Özgür Filistin Çizimi

Ayşe Sezen

Grafik Tasarım

Angam Qasim

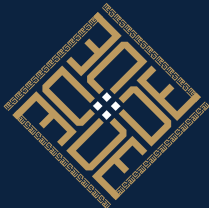
Adres

Beştepe Mahallesi, Mucize Cad-
desi No:9 Yenimahalle/ANKARA
| TÜRKİYE

info@ide.org.tr

0312 212 70 83

0312 212 70 80/81

İ S L Â M
DÜŞÜNCE
ENSTITÜSÜ

INSTITUTE OF ISLAMIC THOUGHT

معهد التفكير الإسلامي

İçindekiler

Editörden	3
Gazze'nin İnsanlığını Yitiren Dünyaya İzzet Çağrısı	4
روح الروح : المعاني الإيمانية قيماً نضالية	7
İnsandışılaştırma ve Kitlesele Şiddet: Dün Hitler Bugün Siyonistler	8
Geçmişten Bugüne İsrail'in Kursağına Takılan Diken: GAZZE	10
İzzet Yurduna Yolculuk: Gazze'de İki Gün	12
Röportaj: Filistin'in Türkiye Büyükelçisi Sayın Faed Mustafa ile "HAKKIMIZDAN VAZGEÇMEYECEĞİZ!"	16
Ümmetin Evlatlarına Çağrı Mescidî Aksa Hatibi Şeyh İkrima Sabri	20
Zamansız Metinlerden Kısa Düşünceler: <i>el-Hakku'l-Arabî fi'l-İhtilafî'l-Felsefî</i>	22
Kitap Kriği: İsrail, Mitler ve Terör	24
Habermas's Fallacy and the Ethical Decline	26
Günümüz Önemli İslam Düşünürlerinden Prof. Dr. Taha Abdurrahman'a Göre "Aksa Tufanı"	28
Şehitler (Şiir)	31
İDE HABERLER	32

Editörden

Ben Kudüs'ü kol saati gibi taşıyorum.

-Nuri Pakdil

İnsan hatırladıklarından müteşekkildir. Özünde unutmaya mahkûm varlıklar olsak da hatırlamamız gerekenleri unutmamak niyetiyle hislerimizi ve zihnimizi bu sayıya döktük. Gazze'yi, Batı Şeria'yi, Kudüs'ü, Mescid-i Aksa'yi ve nehirden denize kadar Filistin'i hatırlamak için yazdık. İDEA'nın "Bir Milat Olarak Gazze" özel sayısında hem kendimize hem size bu sefer unutmamak üzere bir kez daha hatırlatmak istedik. 1948 Nakba, 1967 Naksa, 2023 Gazze Katliamı ve tüm bu tarihlerin arasında daha sayamadığımız nice acıları... Haklı ile haksız arasında süregelen çatışmadan elimizi, zihnimizi ve gönlümüzü çekip çıkarsak tarafsız kalmış sayılmayacağımızı tam da bu yüzden okuyup, hatırlayıp, unutmayacağımızı yazdık. Peki siz değerli okuyucular bu sayıda ne okuyacaksınız?

Bu sayıda Filistin halkının başkaldırısını, yanlış akan bu suda tutunacak bir dalları bile olmadan nasıl tersine yüzmeye çalıştıklarını okuyacaksınız. Ataları insandışılaştırılarak katledilmiş Yahudilerin, Siyonist zihniyetle Filistinlileri nasıl insandışılaştırıp katlettiğini okuyacaksınız. Terör devleti İsrail'in Filistin halkına dayattığı bu haksız davayı meşrulaştırmak ve vicdanları susturmak için dini, tarihi nasıl kullandıklarını okuyacaksınız. Ayrıca yaşananların 7 ekimde başlamadığını, 1948'den beri her gün devam ettiğini okuyacaksınız. Filistinlilerin haklarından vazgeçmeyişini okuyacaksınız. Bu sayıda karşımızda duran korkakların, yanımızdaki yol arkadaşlarının ve sırtını bize dönmüş arkamızda kalan hainlerin kim olduklarını okuyacaksınız. Kefenleri iman olan şehitleri okuyacaksınız. Bu sayıda vahşeti normalleştirmeye çalışanların karşısında vakiyaya teslim olmayan gençliğin azmini okuyacaksınız.

Ve bu sayıyla beraber Gazze'yi bir milat olarak okuyacaksınız. Okuduktan sonra Gazze'yi unutmayacak, unutturmayacaksınız.

Sayı Editörü

Hatice Betül Turganali

Gazze'nin İnsanlığını Yitiren Dünyaya İzzet Çağrısı

Sayed Sulaiman NABİL, İDE | Araştırmacı

Gazze ehli, izzet ehlidir.

7 Ekim ile vahşeti akıl almaz derecelere ulaşan İsrail devlet terörüne karşı günlerdir dünya seyirci olmaktan öteye geçemiyor. Olayları anlamaya yeltendiğini iddia edenler de yıkım ve ölümlere –haklı olarak- vurgu yapmaktan, içindeki acıyı yansıtmaktan başka bir şey yapamıyor. Belki de çocukların ardi arkası kesilmeyen haykırışı, annelerin ağlayışı ve mücahitlerin serzenişidir bizi oturup seyretmeye sevk eden. Ancak vahşet sonucu ortaya çıkan bu donma hali doğru şekilde yönetilirse ve vahşetin sebebi doğru bir şekilde okunursa bizi eşi benzeri görülmemiş bir harekete de sevk edebilir. İşte tam bu noktada bu vahşeti ve bu vahşete karşı İzzetiyle direnen Filistin halkını iyi okumak ve vatanlarını korumak için verdikleri haklı mücadele ile neleri ortaya koyduklarını, hangi doğru bilinen yanlışları değiştirdiklerini anlamak lazım.

Filistin halkının kahramanlığı, İsrail'in barbarlığı, batının iki yüzlülüğü ve Müslüman devletlerin sessizliği ve öngörüsüzlüğü elbet yüzlerce kitabın konusu olacaktır. Ancak biz burada sadece bu savaşın hâkim uygarlığın özünde yatan değerleri ve temelinde yerleşen iki yüzlülüklerini ortaya koyması cihetiyle ele alacağız.

Özellikle ikinci dünya savaşından sonra insan haklarının, ahlakın, iyiliğin, eşitliğin, insanlığın beşiği olarak gösterilmeye çalışılan batının, çıkarları söz konusu olduğunda bu değerlere hiç ama hiç itibar etmediği açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Her ne kadar İnsan hakları beyannamesi gibi anlaşmalarla insaniliği önceliklerini ima etseler de bu savaş bir kez daha batı uygarlığının Hobbs'ın "İnsan İnsanın kurdudur." felsefesinden öte bir şey olmadığını göstermiştir. Daha vahim olan ise var olan uluslararası sistemin Müslüman devletleri de salt çıkar gözetken birer aktöre dönüştürmesidir. Öyle ki bugün "Siyaset Ahlak Dışıdır" ve "Devletler için asıl olan çıkarlarıdır" fikrini, Müslüman devletler -bu fikri ortaya atan- batıdan bile daha fazla gözetmektedir. Toplumun köklerinde yerleşen İslami değerler hafızası her ne kadar bazı ülkeleri söylem değişikliğine yöneltse de uygulama olarak neredeyse hiçbir adım atılmadığı ortadadır.

Diğer taraftan bu savaş, "ahlak ve ahlaki değerler din temellidir. Bu temelden ayrıldığı vakit insanın elinde çıkarları için birer vesileye dönüşür" söyleminin doğruluğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Bugün bir kez daha ortaya çıkmıştır ki Allah'a karşı isyan eden bir uygarlığın attığı her "iyilik" adımı, ahlaki olmaktan ziyade çıkar temelli, değişken ve değerlerden yoksundur. Ahlakı, çıkarlara ulaşmak için bir vesile gören bu uygarlıktan adil bir dünya kurmak beklenebilir mi? Olaylara ahlaki yaklaşması ön görülebilir mi? Bu zihniyetin kurduğu Diğer taraftan bu savaş, "ahlak ve ahlaki değerler din temellidir. Bu temelden ayrıldığı vakit insanın elinde çıkarları için birer vesileye dönüşür" söyleminin doğruluğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Bugün bir kez daha ortaya çıkmıştır ki Allah'a karşı isyan eden bir uygarlığın attığı her "iyilik" adımı, ahlaki olmaktan ziyade çıkar temelli, değişken ve değerlerden yoksundur. Ahlakı, çıkarlara ulaşmak için bir vesile gören bu uygarlıktan adil bir dünya kurmak beklenebilir mi? Olaylara ahlaki yaklaşması ön görülebilir mi? Bu zihniyetin kurduğu dünya düzeni selam ve eman dünyası olabilir mi?

Cevap katıyetle "hayır"dır. Zira selam ve emanı sağlamak insani değerlerle mümkündür. Batı uygarlığının inşa ettiği/etmeye çalıştığı düzen ise tamamen insaniliğin dışındadır. Böyle bir düzenin kötülükleri önlemesi mümkün değildir. Selam ve emanı sağlaması bir tarafa insanı insan kılan tüm değerlerden arındırmayı beraberinde getiren ve insanı âdemiyete hatta sadece beşeriye indirgen bu sistemde insanliğin öne çıkması yıkıcı olacaktır.

İşte Filistinlilerin başardığı, bu sistemde dahi hâlâ insanliğini kaybetmeyenlerin varlığını bir kez daha göstermesidir. İslam âlemi dahil olmak üzere tüm dünya insanliyetten ve fitrattan uzaklaşırken Filistin halkı bu seyre dur demeyi başardı. Onlar kısa vadeli çıkarlar için değerlerini göz ardı etmediler, zulme sessiz kalmadılar ve böylece sadece birer kahraman olmakla kalmayıp insan olmanın gerekliliklerini bir kez daha dünyaya haykırdılar. Bugün her birimizin beşeriye olan uzaklığı ve insanliğin izzetine olan yakınlığı terör estirenlerine olan uzaklığına ve insanlık adına topraklarına sahip çıkan Gazzelilere olan yakınlığı kadardır.

Peki Biz Ne Yapmalıyız?

Her şeyden önce biz Müslümanlar olarak insanliyetiyle ve ahlakıyla var olan bir toplum olmalıyız. Yanlış akan bu suyun yönüne değil, tersine yüzmeyi öğrenmeliyiz -en azından denemeliyiz-. Çözümü sadece söylemiyle güçlü Batı'da değil dünya ve ahiretimizi imar eden, dünyamıza ümran, rahmet ve merhamet getiren dinimizde aramalıyız. İnsan olma vasfımızı tekrardan kazanmalı ve bu insan olma vasfını tüm dünyaya kazandırmalıyız.

“

Filistinliler, zeytin dalı, kufiye ve marşlarla işgalciye direnir, yaşadıkları trajediyi insanlığın hafıza ve mirasında nakşeder ve halkların muhayyilesinde topraklarının sembollerine hayat verirler.

Bunu yapabilmek için biri bireysel diğeri toplumsal şu iki temel şartı yerine getirmeliyiz:

1. Bireysel açıdan her birimiz bize verilen *emanetleri* tekrar hatırlamalı, ünsiyetimizi tekrar kazanmalı, dünyaya seyirci olmaya değil imar etmeye geldiğimizi hatırlamalı ve ahlaklı olmayı öncelemeliyiz. Ancak bu şekilde insanlıktan uzaklaşma sonucu zuhur eden beşerilik sıfatının peyda ettirdiği seyircilik kısıncısından çıkıp insan olma yolunda adım atabilir; böylelikle sadece kendimizi değil, her bir insanı, her bir canlıyı korumayı elzem görmeyi başarabiliriz. Buradan doğan insanlık ışığı sadece bizi değil dünyamızı da aydınlatacaktır.

2. Nasıl ki bireyler düzeyinde insanliyeti merkeze almak gerekiyorsa devlet ve uluslararası ilişkiler düzeyinde de Rahmân'ın rahmet ve merhamet değerlerini merkeze almak gerekmektedir. Ancak böyle bir durumda 2001 yılında Afganistan'ın, 2003'te Irak'ın ve nihayet 7 Ekim sonrası Filistin'in yaşadıklarının tekrarı olmayacaktır. Kaos, kan ve gözyaşından başka bir şey üretmediği aşikâr olan bu sisteme kimse sessiz kalmayacak; savaşları önlemek bir yana, varlığını sürdürebilmek için savaşın var olmasını şart gören ve bunu da insani söylemlerle ahlaki kılıfa büründüren bu sistem yerini, iyiliğin egemen olduğu bir ahlak ve merhamet düzenine bırakacaktır.

Ancak böyle bir durumda çocukların ölmediği, annelerin evlat acısı yaşamadığı, gençlerin hayatlarının baharında toprağa düşmediği bir güne uyanmak; insanlığın ve dinlerin ortak mirası can, mal, akıl, nesil ve din emniyetinin sağlandığı, her bir insanın izzet, onur ve şerefiyle imar ettiği daha iyi bir dünyaya merhaba demek mümkündür.

في الكوكب الآخر ، كوكب غزة المجيد، ما حصل كان عكس ذلك تماماً، فقد عاش الأيمان "عملنة" شديدة، وعاش في قلوب الناس قيمة عليا. وفي هذه العملنة خرج الإيمان من المصنع إلى العالم، فرأى الناس حقيقة سنواتهم حتى باعتبارها أياماً قلائل، حلقة في سلسلة الوجود الكبرى، وطريق سفر ربما يصعب ، لكنه يؤدي بهم إلى المقر والمستقر.

وهكذا ، فقد عاش الإيمان في غزة حياة جديدة، فانتقل من كونه قيمة تبريرية ترويجية، إلى كونه قيمة تديرية تسلوية. ففي إيماننا إيمان المصنع ، يستخدم الناس الإيمان ليبرروا أفعالهم وأخطأهم بل وجرائمهم، وليروحو عنهم عذابات النفس وسياط رب المصنع. بينما إيمان أهل العزة فهو إيمان "مستعمل" استخداماً لمصطلح طه عبدالرحمن. إيمان تديرية يدبر الناس به حياتهم من المهد إلى اللحد، وتسوي، يذكر الناس بالآخرة عند كل مفصل.

لذلك فإننا-فضلاً عن العالم- لا نستطيع أن نفهم ما يتكلم به آباء الشهداء وأمهاتهم وأولادهم، نحن نرى شفاههم تتحرك ، وأصواتهم تتجمع خارجة من أفواههم، لكننا لا نرى حقيقتها، ولا ندرك معناها، لا ندرك أن الإيمان عندهم قيمة تدفعهم إلى النضال والمقاومة والدفاع عن المظلومين، بينما هو عندنا إبرة مخدرة نستخدمها لنروح عن أنفسنا نشرة الأخبار. هو عندهم باعث يبعثهم إلى العمل، بينما هو عندنا باعث على التسوييف ورمي الحمل على الآخرين. إنه عندهم معنى يدبرون به الحياة، بينما هو عندنا مسنن تديره الحياة.

غزة اليوم درس عملي في عملنة الإيمان، والعودة به إلى مكانه فوق الحياة وفوق الأشخاص وفوق المجتمعات، درس عظيم في تحديد روح الروح وموضع الروح. والمؤلم أننا ننظر إليهم مشفقين عليهم – وحق لنا ذلك-، إلا أننا لا ننظر إلى أنفسنا فنسأل: أترانا وضعنا كثيراً من الحليب في القهوة؟!

وهكذا، فقد تعرض الإيمان للعملنة على مدى العصور الماضية. ولربما تبدو تلك العبارة غريبة بل متناقضة، فكيف يتم فعلنة الشيء بضده؟!، والحقيقة أن مالكوم إكس يجب على ذلك بمثال لطيف فيقول: ويكأنك تشرب القهوة فتجدها قوية، فتضيف لها الحليب، لتجعلها أخف قليلاً. لكنك إن تابعت إضافة الحليب فلن تجد أثراً باقياً للقهوة. لقد كانت قهوتك ساخنة فأصبحت باردة، لقد كانت قوية وفعالة وأصبحت ضعيفة مهلهلة، لقد كانت توقظك إذ تشربها، وهي الآن تشعرك بالنعاس مع كل رشفة (اه بتصرف). لقد تمت إضافة العناصر المادية إلى الإيمان بالإزاحة شيئاً فشيئاً، حتى صار الإيمان صورة عما كانه، ظلاً خفيفاً لشجرة كانت سامقة. فتحول الإيمان إلى عتلة في المصنع الكبير، صارت وسيلة لغاية أكبر منه.

لذلك فإن ذلك "الإيمان المعلمن" لا يصمد عند أصغر الاختبارات، لأن غايته الكبرى مادية، وعندما تتعارض مصالح المادة الحاضرة المرئية الملموسة، مع مصالح الغيب غير المرئي وغير الملموس ، فإن الطبيعي أن تطيع العتلة مدير المصنع، وتدير ظهرها إلى ما يرى على حساب ما لا يرى. إنها نتيجة منطقية لإضافة المادية إلى الإيمان، شيئاً فشيئاً، لتحل مكانه وتلبس لباسه، فنرى "إسلام السوق"، و"البروتستنتية الإسلامية" بل والعلمانية الإسلامية!

روح الروح

المعاني الإيمانية قيماً نضالية

يوسف القرشي
نائب الأمين العام
معهد التفكير الاسلامي

إن الجواب الوحيد الأوحيد لتلك الأسئلة كلها هو الإيمان، لكن إيمان أهل غزة ليس كلمة ترددها ألسنتهم بل هو قيمة للنضال، تربت عليها أولادهم وبناتهم، فكبروا وقد آمنت أطرافهم وقلوبهم وأرواحهم. إن الإيمان في غزة ليس موضوعاً للنقاشات الكلامية أو المهاترات الجماعية، بل هو درع يحمي به الفرد والمجتمع، فكيف حصل هذا مع جيل السعادة الأول؟ وكيف تكرر هذا مع مجتمعات مسلمة عانت الاضطهاد والتمييز على مدى التاريخ الإسلامي؟ من مكة إلى القدس وغرناطة وقرطبة والبوسنة وما وراء النهر؟ ما الفرق بين إيمانهم وإيماننا؟

ربما تجدر بنا العودة بعض الخطوات إلى الوراء إلى طبيعة التكوين الإيماني في العصر الحديث؛ حيث إن قيمة الإيمان -والتي هي القيمة الأخلاقية الإسلامية العليا (Archvalue) - تعرضت لتفكيك مستمر ليطم موضعها في العالم الحراني الحديث. ذلك العالم الحراني يُبنى أساساً على قيمة الفرد وحرية الفرد وحق الفرد في السعي نحو السعادة. فهو يدور في فلك الإنسان، وليس أي إنسان، بل الإنسان الميكانيكي الذي يمكن عقلته وجوده من خلال ضبط تصرفاته وإمكان توقعها وصيها في مصلحة المجتمع، الذي أصبح ماكينة كبرى تنتج. وكل ما يمكن أن يساعد ذلك الإنسان في الإنتاج أصبح جزءاً من تلك الماكينة. حتى أن الدين الذي كان جزءاً مهماً من كون الإنسان ابناً للسماء، تم ربطه بالأرض، واستثماره في تحسين إنتاج "المصنع"، وتحسين نفسية "العامل"، بل إن الثورة الأخلاقية البروتستانتية التي تحدث عنها ماكس فيبر تصب في كون الدين أداة حسنت الأداء الفردي وأنتجت مع الوقت الرأسمالية الغربية الصافية.

قبل أيام توقف ذلك الكهل حاملاً فلذة كبده على عاتقه، ينظر إليها تارة ويضمها إلى صدره تارة، يحاول أن يصدق، ثم يكذب نفسه، ثم يرفعها إلى صدره ويحتسب، ويحوقل، ويذكر الله، وينادي فتاته قائلاً: يا روح الروح! يا روح الروح! في مشهد هز العالم غريه وشرقه، فكيف يملك رجل أن يودع قلبه إلى قبر مجهول أو يدفن روحه تحت التراب. بعد ذلك، أم لأطفال ثلاث، تراهم مسجّين أمامها في الأكفان المرقعة، فترمي بنظرها إلى السماء تقول: اللهم رضاك، اللهم عساك رضيت يا رب، يا رب لك الحمد حتى ترضى!

هذه المواقف وغيرها التي رأيناها في غزة المكشوفة، أعادت لنا قصص الصبر التي قرأنا عنها في كتب المناقب عن صحابة رسول الله صلى الله عليه وسلم وتابعهم، لكن الفرق أن تلك كانت أخباراً نسمعها رواية، أما اليوم فراها رأي العين، ونعيش ظروفها ساعة بساعة بل ثانية بثانية.

والسؤال الذي يخطر على بال الجميع، كيف يمكن لأولئك الصبر على مثل تلك البلايا، والثبات عند وقوع المصائب، بل وإعلان الرضى عن ربهم سبحانه وهم في أشد الظروف صعوبة، بينما يصاب الناس في أكثر المدن رفاهية بالأمراض النفسية لتغير في الجو أو غياب صديق أياماً متتالية؟! وكيف يكون هؤلاء المستضعفون أكثر قوة من الأرض التي يمشون عليها؟ وكيف يستطيعون كسر عزيمة عدوهم فتتهار قوته وهو يقتلهم ليل نهار؟! فتتهار قوته وهو يقتلهم ليل نهار؟! فتتهار قوته وهو يقتلهم ليل نهار! فتتهار قوته وهو يقتلهم ليل نهار!

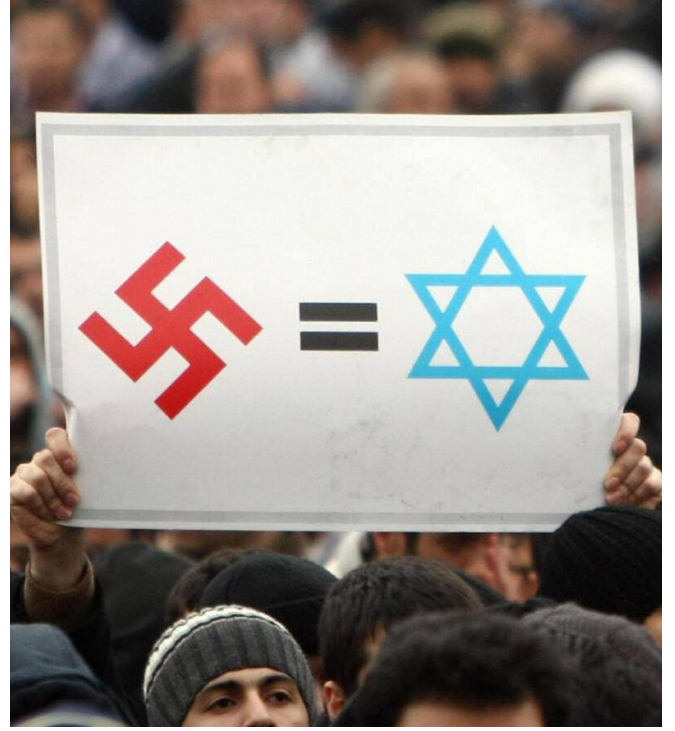
İnsandışılaştırma ve Kitlesele Şiddet: Dün Hitler Bugün Siyonistler

Nihal AKAY, İDE | Araştırmacı

İnsan ve şiddet üzerine yapılan araştırmalarda kitlesele şiddet faillerinin, genellikle kurbanlarının insan oluşunu inkâr ettikleri gözlemlenmiştir. Teorik yaklaşımlar, bu tür insandışılaştırma (dehumanization) eylemlerinin, insanlara zarar vermeyi engelleyen ahlaki kaygıyı ortadan kaldırarak şiddeti meşrulaştırdığını ileri sürmektedir. New England Üniversitesi'nde insan psikolojisi üzerine çeşitli çalışmalar yürüten Prof. Dr. David Livingstone Smith, *Less Than Human* başlıklı eserinde, zulüm ve soykırıma kapı açıyor olması sebebiyle insandışılaştırmanın tanımlanmasının ve tasvir edilmesinin önemli olduğunu, çünkü zulüm ve soykırıma kapı açan şeyin bu olduğunu savunmaktadır. Buna göre insan, ötekini insandışılaştırdığında ona insan altı yaratık gözüyle bakmaya başlamakta ve bunun sonucunda da ahlaki sınırlardan kurtularak içindeki saldırganlığı özgür bırakmaktadır.

İnsanlık tarihine bakıldığında kadim Çin, Mısır ve Mezopotamya edebiyatında düşmanların insan dışı yaratıklar olarak anıldığı sıklıkla görülmektedir. Fakat bu durum örneklerini görmek için bu kadar geriye gitmeye gerek yoktur. Zira 18. yüzyılda insanlığı batının değerler hiyerarşisine göre sınıflandıran beyaz Avrupalılar, mütevazı bir şekilde kendilerini en tepeye yerleştirip alt sınıfları maymunlar ile birleştirmişlerdir. Dolayısıyla insan statüsü verildiğinde bile, Sahra altı Afrikalılar ve Amerikalı yerliler insan sınıfının en dibinin sakinleri olarak konumlandırıldılar. Çoğunlukla "ruhsuz hayvanlar ve kaba yaratıklar" olarak görüldüler. Nihayetinde bu dramatik insandışılaştırma, büyük zulümlerin gerçekleştirilmesinin önünü açtı.

Tarih boyunca defalarca ortaya çıkan bu insandışılaştırma eyleminin belki de en büyük örneği olarak görülen modeli, Adolf Hitler'in Holokost faciasıyla sonuçlanan Nazizm'dir. Hitler, Yahudileri "insan halklarının ırk tüberkülozu" olarak tanımlıyordu. Fareler bitler, hamamböcekleri, tilkiler, akbabalalar... Bunlar Nazilerin Yahudileri aşağılamak ve insandışılaştırmak için kullandıkları tabirlerden sadece birkaçıdır. Düzinelerce Nazi konuşması, makalesi, broşürü ve posterleri üzerinde yapılan yeni dilbilimsel analizlerde araştırmacılar,

Naziler iktidara gelmeden önce başlayan ve partinin popüleritesini artırmaya yardımcı olan bu anti-semitik insandışılaştırma sürecinin nasıl geliştiğini ortaya koymaktadır. Holokost'tan önceki yıllarda Yahudiler, insani duygulardan yoksun varlıklar olarak görülüyorlardı. Nazilerin onları yok etmeye yönelik ilk çabalarıyla eşzamanlı olarak, Avrupalı Yahudiler ise kötülüğün ajanları, şeytanlar, daima komplo planları içerisinde olan hain bir kavim olarak tasvir edildiler. Kasıtlı olsun ya da olmasın, kitlesele olarak ortadan kaldırılmalarının önündeki ahlaki engellerin aşılması toplum arasında çığ gibi büyüyen bu algı çalışmaları sayesinde olmuştur. II. Dünya Savaşı'nın sonunda Nazi Almanyası sistematik olarak 6 milyon Yahudi'yi katletmiştir. Prof. Dr. Livingstone Smith, Nazilerin Yahudileri gerçekten de tehlikeli "insan altı" (untermensch) yaratıklar olarak gördüklerini savunmaktadır. Ancak bu insandışılaştırma Yahudilerin topyekûn imha edilmesini meşrulaştırmak için öne sürülen basit ve doğrudan bir Nazi stratejisi değildi. Aksine, Yahudi kökünün yeryüzünden kazınip silinmesi gerektiği fikrinin temelini oluşturuyordu.

Holokost'un üzerinden 78 yıl geçti ve bugün roller tamamen değişti. Dün Naziler tarafından kitlesele şiddete maruz kalan Yahudilerin önemli bir kısmını oluşturan Siyonistler, bugün insandışılaştırma eyleminin objesi olmaktan çıkıp öznesine haline geldiler. Siyonistlerin Filistin'de 75 yıldır sürdürdükleri zulüm, 7 Ekim'de cereyan eden olaylar neticesinde bir soykırıma dönüştü. 7 Ekim ve öncesine bakıldığında Siyonistlerin, Hitler'in soykırım adımlarını bu defa batının da desteğiyle yalnızca süje ve obje değişikliğiyle daha kontrollü bir şekilde takip edip yeni bir insanlık dramının önünü açtıkları görülmektedir.

Basit bir kıyas yapıldığında, Siyonistlerin Filistinlileri insandışılaştırma aracının yanında Hitlerin Yahudileri insandışılaştırma aracının esamesi okunmaz. Zira Siyonistler, Filistinlileri "insan" sınıfından çıkarırken akli deliller ve ahlaki değerlerle sorgulanması rasyonel anlamda mantık düzleminde bir sonuç doğurmayan "dine" yani Yahudi kutsal metinlerine dayanırlar.

Yahudi düşüncesinde İsrail halkı, ontolojik olarak kutsala dayanan mitik bir varlıktır. Bu seçilmiş mitik halk, başlangıçtan beri kendisine has Tanrısı ile mitik bir düşman ile karşı karşıya gelmiştir. Bahsi geçen ebedi mitik düşman, "Amalek", tarih boyunca farklı düşman uluslarda somutlaşmış ve İsrail ile Tanrısına karşı savaş açmıştır. Dolayısıyla İsrail halkının bugüne kadar yaşadığı felaket ve yıkımların tamamı bu devam eden mitik savaşın tezahürleridir.

Dindar Siyonist zihinde bugünün Amalek'i Filistinli Araplardır. İsrail hükümeti de bu doğrultuda Gazze halkına uyguladığı şiddet politikalarında Amalek ile ilgili Tevrat pasajlarına vurgu yapmaktadır. Netanyahu 29 Ekim 2023 tarihinde yaptığı açıklamada "Kutsal Kitabımız diyor ki: Amalek'in sana yaptıklarını hatırlamalısın!" ifadeleri ile İsrail'in şiddet politikalarının temel motivasyonunu açığa vurmuştur. Söz konusu pasajda İsrail Tanrısı, "şimdi git Amalekliler'e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın, erkek, çoluk ocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür." (I. Samuel, 15:3) diye buyurmuştur. Bu ifadeler ile İsrail Tanrısı, kadın, ocuk, hayvan hatta bitkileri bile şiddetin hedefi olarak göstermiş yani açıkça düşmanlarına terör uygulanmasını emretmiştir.

Bu düşünceye göre bugünün Amalek'i olarak telakki edilen Filistinlilerin kutsal topraklardan sürgün edilmek dişında tek seçenekleri İsrail tarafından katledilmektir. Çünkü onlar artık "Amalek" iftirasıyla insandışılaştırılmış ve yok edilmelerinin meşruiyet zemini çoktan inşa edilmiştir.

Yahudi düşüncesi, insandışılaştırma eyleminde eşsiz bir örnektir. İnsanın yaratılış felsefesinde dahi bunun izleri dikkat çekmektedir. Bu düşünceye göre, Yahudi ve Yahudi olmayanlar arasında ontolojik bir fark vardır. Yahudi ruhlar, kutsala dayanırken Yahudi olmayanların ruhları, uç şeytani kaynaktan gelmektedir.

Bu ontolojik fark inancı ile İsrail'in aşırılık yanlısı örgüt ve partileri, geçtiğimiz 75 yılda Yahudi olmayanlara özellikle düşman ulus olarak gördükleri Filistinlilere karşı yürüttükleri şiddet eylemlerini haklı çıkarmaya çalışmışlardır. Bunun en bariz ve canlı örneği bugün Siyonistlerin Gazze'de uyguladıkları insanlık dişı politikalarıyla ilgili savunmalarıdır. Bilindiği üzere 7 Ekim olaylarının akabinde İsrail, on binlerce sivil katletmesinin yanı sıra Gazze şeridi'ni tamamen kuşatıp elektrik, su, gıda, yakıt vs. hayati olarak tanımlanabilecek tüm ihtiyaçların karşılandığı yolları kapattı. Bu insanlık dişı emri veren İsrail Savunma Bakanı Yoav Gallant ise "Biz insan hayvanlarla savaşıyoruz ve buna göre hareket ediyoruz." şeklinde açıklama yapmıştır. Aynı konuda Sefarad Yahudilerini temsil eden şas Partisi'nin ruhani liderliği ve fanatik görüşleriyle tanınan Haham Meir Mazuz, bu defa dini kimliğinin de verdiği otoriteyle İsrail'in topyekün ablukasını altındaki Gazze'ye insani yardım gönderilmesine karşı çıkıp, "İnsanlarla uğraşıyor olsaydık Gazze'ye yardım gönderirdik ama hayvanlarla uğraşıyoruz" demiştir. İnsan hayvanlar ya da hayvanlar...

Belki de insanlık tarihinde ilk kez hastane ve okulların bombalandığına şahitlik ediyoruz. Hala belli ahlaki kaygıları olan insanlar için açıklanması mümkün görünmeyen bu vahşet, failleri açısından oldukça tabii bir durum gibi görünmektedir. Çünkü karşı tarafta ocuk, kadın yaşlı ya da herhangi bir sivilin olması hiçbir şeyi değiştirmiyor. Failin gözünde onlar insan hayvanlar ya da hayvanlar ve tek are onlardan tamamen kurtulmak olarak görülüyor.

İnsan olmanın ne olduğuna dair bir kavrayışa sahip olmadan, insanlıktan çıkarılmış insanların nelerden yoksun olması gerektiğine dair bir kavrayışa sahip olunamaz.

Prof. Dr. Nick Haslam

Geçmişten Bugüne İsrail'in Kursağına Takılan Diken: GAZZE

Malak al-Taleb, İDE | Araştırmacı

Filistinlilerin Gazze'yi kontrol etmesi İsrail'in kursağına takılan bir diken gibiydi.

Michael Freund

Modern İsrail Devleti'ni kurma fikri, başlangıçta dünyanın dört bir yanına dağılmış Yahudilerin *varoluş krizini* çözmeye yönelik laik bir fikir olsa da bu durum, artık bunun tam aksi yönündedir. Zira bugün, dinî Siyonizm'in etkisi altında bulunan İsrail Hükümet yetkilileri, Birleşmiş Milletler (UN) gibi uluslararası platformlarda İsrail'in Filistin topraklarında varoluşunu, dinî gerekçelere dayandırmaya gayret etmektedirler. Dolayısıyla İsrail, mazisine yaptığı dinî arkeolojik bir kazıyla istikbalini inşa etmeye çalışmaktadır. İsrail'in BM nezdindeki büyükelçisi Danny Danon'un, kutsal kitapları Tanah'tan referansla Filistin topraklarının asıl sahiplerinin kendileri olduğunu kanıtlamaya çalışması bu durumun en bariz örneklerindedir.

7 Ekim sonrasında da Gazze'de sebebiyet verdikleri insanlık dramına aldırış etmeksizin İsraili yetkililerin aynı dinî gerekçelendirmeye maziye sığındıklarını müşahade etmekteyiz. İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu'nun ofisinde İletişim Başkanı Yardımcısı olarak çalışan Michael Freund, 21 Ekim'de Jerusalem Post gazetesinin sitesinde yayımlanan "Gazze'deki Yahudilerin Zengin Tarihi ve Kaderi" başlıklı makalesinde şunları söylüyor: Yahudilerin Gazze'yle bağlantısı, varoluşumuzun başlangıcına kadar uzanıyor... Gazze yalnızca Yahudi tarihinin bir parçası değil, aynı zamanda kaderimizle de ilintilidir." Bu satırların sahibi Freund, aynı zamanda kayıp İsrail kabilelerini İsrail'e geri getirmeye adanmış *Israel Returns* kurumunun da kurucusudur.

Biz bu yazımızda İsraili politikacıların zikredilen söylemleri ışığında, Yahudilerin Gazze algısını anlamaya çalışmak için Gazze'yi, Yahudilerin kutsal kitabı Tanah'a göre ele alacağız.

Gazze adı, İbranicede "חַזְקָה / Azza" olarak telaffuz edilmekte ve "kuvvetli" anlamına gelmektedir. Arapçada ise "غزة / izzet" anlamına gelmektedir.

Yaratılış kitabı Tanah'ta yirmi iki defa ismi geçen Kenanlılar'ın Gazze'ye ilk yerleşenler oldukları bildirmektedir (Yaratılış, 10: 19). Tevrat, İsraililerin büyük atası İbrahim'in geçici bir süre Gazze şehirlerinden Gerar'da ikamet ettiğini haber vermektedir (Yaratılış, 20: 1). İsraililerin ikinci atası İshak'ın ise ülkede kıtlık yaşandığında Mısır'a doğru yola çıktığını ancak Tanrı'nın onu Gerar'da durdurup ona Filistin topraklarını vermeyi vadettiğini de yine Tanah'tan öğrenmekteyiz: Orada bir süre kal. Ben seninle olacak, seni kutsayacağım; Bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim. Baban İbrahim'e ant içerek verdiğim sözü yerine getireceğim. (Yaratılış, 26: 3) Tanah, İsraililerin Kenan yurduna yerleşmesi sırasında Gazze'nin Yahuda kabilesine tahsis edildiğini (Yeşu, 15: 47; Hâkimler, 1: 18) ancak bu kabilenin burayı ele geçirmediğini ve Gazze'nin Kenanlılar ve Filistinlilerin elinde kaldığını ve Filistin'in beş önemli şehriden biri olduğunu haber vermektedir (Yeşu 13: 3; I Sam. 6: 17; Yeremya 25: 20).

Gazze'de geçen meşhur Şimşon hikâyesini de yine Tanah'tan okumak mümkündür. Hâkimler Kitabı'nda yer aldığı şekliyle hikâye, Filistinlilerin İsrail'in mitolojik kahramanı Şimşon'u yakalayıp gözlerini oyduklarını ve zincirlerle Gazze'ye getirdiklerini, sonra kutlamak için tanrı Dargon'un tapınağına götürdüklerini ardından Şimşon'un tapınağı ve içindeki Filistinlileri kendisiyle birlikte nasıl yok ettiğini anlatmaktadır (Hâkimler, 16. Bap).

Mısır desteğinin zayıflamasıyla Gazze'deki Filistinliler sonunda Kral Davut'a boyun eğdiler (II Sam., 5: 25). İsrail Krallığı, Kral Süleyman'ın ölümünden sonra ikiye ayrılmasıyla beraber çöküşe geçer, nihayetinde Babillilerin bölgenin kontrolünü ele geçirmesiyle tarih sahnesinden çekilir.

Tanah'ın Peygamberler bölümünde Sidon ve Sur gibi Gazze de lanetli şehirlerden biri olarak zikredilmektedir. Peygamber Yeremya, "Aşkelon'a, Gazze'ye, Ekron'a, Aşdot'tan sağ kalanlara" içmek için "öfke şarabıyla dolu kâsesini alır." (Yeremya, 25: 20). Peygamber Amos Kitabı'nda ise Gazze halkı, İbranileri Edomlar'a köle olarak sattığı için Tanrı'nın Gazze'ye olan gazabı "Gazze surlarına ateş yağdıracağım, saraylarını yakıp yok edeceğim" ifadesiyle anlatılır (Amos, 1: 6-8). Peygamber Sefanya ise Gazze'nin boş kalacağını ön görür (Sefanya, 1: 4). Peygamber Zekeriya da Yahudilere isyan eden şehirlerin geleceğini anlatırken Gazze hakkında şöyle der: "... Gazze acıdan kıvranacak ... Gazze kralını yitirecek ..." (Zekeriya, 9: 5).

Tanah dışındaki kadim Yahudi tarihî metinlerine göre ise Gazze Pers egemenliğine geçer. Helenistik dönemde ise Ptolemaios egemenliği altında kalır. Ancak Makkabiler zamanında Yahudiler tekrar Gazze'nin idaresini ellerine geçirirler. Bu hâdise ise Makkabiler'de şöyle anlatılır: Haşmoni lideri Yonatan (ö. MÖ 143), Gazze'yi ele geçirmek için bir saldırı başlatıp şehri kuşatır. Ancak Gazze halkı ona kentin kapılarını açmaz. Bunun üzerine Yonatan kent çevresini ateşe verip yağmalar. Nihayetinde Gazze halkı Yonatan ile barış anlaşması imzalayarak şehri İsraililere teslim etmek durumunda kalır (1 Makkabiler 11: 61-62).

Sonuç olarak Gazze, İsrailoğullarının iddialarına göre Allah'ın onlara vaat ettiği toprakların ayrılmaz bir parçası olmasının yanı sıra Yahudi Tarihinde hatırı sayılır bir yer edinmiştir. Kral Davut dönemine kadar Yahudi egemenliğine tabi olmamış ve Makkabiler'e de kolayca teslim olmamıştır. Bu tarihî gerçekler nedeniyle Gazze, güçlü ve asi bir şehir olarak tasvir edilmiştir. Yani Michael Freund'un dediği gibi Gazze İsraililer için bir diken olmuştur. Bugün tarih tekerrür ediyor; 2005 yılında İsrail, Gazze Şeridi'nden tamamen çekildi. Bundan sonra İsrail'in çeşitli yollarla Gazze'yi zapt etme çabalarına rağmen bu onun için her zaman önemli bir sorun ve yük teşkil etmiştir. İsrail'in Gazze'yi dünyanın en büyük açık hava hapisanesine dönüştürmesi ve ekonomik açıdan boğması dahi İsrail'in buradaki kontrolünü keskinleştirmemiştir. Gazze Şeridi, direnişini sürdürmeye devam etmiş ve Filistin Yönetimi ile İsrail tarafı arasında yapılan hiçbir anlaşma bu direnişi durdurmayı başaramamıştır. Nitekim İsrail eski Başbakanı Yitzhak Rabin'in şu sözleri de bunu gözler önüne sermektedir: Umarım bir gün uyandığında Gazze'nin deniz tarafından yutulmuş olduğunu görürüm. Neredeyse küreselleşen bir güce denizden medet umduran Gazze...

7 Ekim 2023'te Gazze yeniden başkaldırdı... İsrail ve Batı dünyası, 365 kilometre kareyi aşmayan bir diken ortadan kaldırmak için var gücüyle çalışmakta... Peki bunu başaracaklar mı?

Bunu önce hakikat sonra da tarih gösterecek.

İzzet Yurduna Yolculuk: Gazze'de İki Gün

Dr .Hatice Kübra Görmez

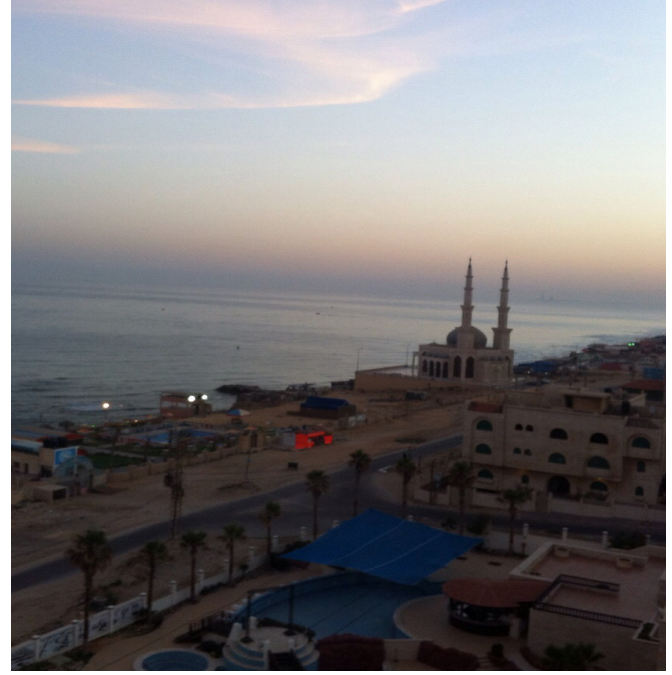
Mayıs 2015 Kudüs-Gazze ziyareti hatıralarından

Tüm insanlık yaklaşık iki aydır dünya tarihinde yaşanan en büyük vahşet ve soykırımlardan birine daha şahitlik etmekte. Örgütlü kötülük İşgal devleti elli küsur yıldır devam ettirdiği zulüm ve yıkımlarda bu defa Gazze halkının tamamını daha şiddetli ve acımasızca hedef almakta ve katletmekte. Hem de bu katliamı uluslararası hukukun ve tüm dünyanın gözü önünde gerçekleştirmekte.

Tüm bu olup bitenleri büyük bir hüznün ve çaresizlik içerisinde izlerken 2015 yılındaki Kudüs ve Gazze ziyaretimiz gözümüzün önünden film şeridi gibi geçmeye başladı. Özellikle Gazze hatıralarımız bugün yaşananlarla birleşerek tarifsiz bir acıyla yeniden yüreğimize çörelendi. Kanayan yaraya tuz basmak kadar zor olsa da sekiz yıl önceki ziyaretimizdeki müşahedelerimi, yazılamayanları, görülemeyenleri kelimelere dökmeye çalışacağım.

Rasûlullah'ın (sav.) anlamlar dünyamızı ve semboller âlemimizi inşa eden muhteşem ifadelerinden biri olan "Gidin ve Beyt-i Makdis'de namaz kılın, eğer gidemez ve namaz kılamazsanız kandillerini yakmak için zeytinyağı gönderin..." mübarek tavsiyesini işittiğimizden beri yüreğimize bir ateş düşmüştü. Varıp ilk kıblegâhta huzura durabilmek... Işıtmaya yetmese de hiç değilse kandillerine bir çingı olabilsin diye zaman zaman yağ damlaları göndermek... Nebevî hitaba mazhariyeti yudumlayabilmek...

Nihayet 2015 yılı Miraç gecesi Rabbimin lütfu ile kadim ve mübarek belde Kudüs'teydik. Dünyanın meşakkatleri, hüznüleri ve koşuşturmaları arasında gönüllerimizin inşirahı niyazı ile durduk huzura ilk kıblegâhta. Miraç Beyt-i Makdis'te bir başka güzeldi elbette. Çok özel anlamlar taşıyordu bizler için. Ancak bir taraftan Allah Rasulü'nün tavsiyesi üzere namaz kılmanın sürurunu yaşarken diğer taraftan tarihin bu önemli durağı Beyti Makdis'in kandillerinin yıllardır hüznünden, zulümden kararmakta olduğunu görmenin hüznünü yaşıyorduk. Kandillerine yağ göndermesi gerekiyor tüm Müslümanların.

Gazze'den bir görüntü

Hüzün, çaresizlik, acı, eziyet... tarif edilemez boyutlarda. Bunları izale etmek, yeniden ilk kıblegâhı nurla doldurmak üzerimize vecibe. Kudüs mahzunken gönüller miraca yükseleniyor maalesef. Âdeta Mescid-i Aksa'nın bize şöyle seslendiğini duyuyoruz: 'Ben hasret, hüznün ve utanç duvarları ile kuşatılmışken sizler asla miraca erişemezsiniz...'

Kudüs'ten sonra istikametimiz Gazze. Akdeniz'in güneydoğu kıyısındaki Gazze, 45 kilometre uzunluğunda, 10 kilometre genişliğinde; kuzey ve doğusunda İşgal Devleti olan, güneyinde Mısır'ın Sina yarımadasına komşu bir toprak parçası. Hazreti Muhammed'in (sav.) büyük dedesinin mezarının bulunduğu inanan Gazze... İmam Şafi'nin doğumuna tanıklık eden belde. Kim bilir kaç kez yıkılıp kaç kez yeniden inşa edilmiştir bugüne kadar.

Gazze Müslümanlar tarafından Hz. Ebu Bekir'in halifeliği döneminde fethedilen ilk ve tek Filistin şehridir. 1516'da Yavuz Sultan Selim'in Mısır seferi sırasında Osmanlı topraklarına katılır. 1967'deki Altı Gün Savaşı'nda İsrail Ordusu'nun Mısır Ordusu'nu yenmesinden sonra Gazze Şeridi'yle beraber 27 yıl sürecek İsrail işgal dönemi başlar.

1993 yılında imzalanan Oslo Barış Anlaşması'ndan sonra Mayıs 1994 yılında İsrail askerleri şehirden çekilir ve Gazze'nin idaresi Filistin Ulusal Yönetimi'ne devredilir.

"Gazze, insanlığın yüzüne vurulmuş bir şamardır. Daha doğrusu insanlık sınavıdır. Gazze hattı, insanlık hattıdır." demişti bir yazarımız. İşte şimdi biz de bu hatta ve bu sınavdayız. Son Gazze saldırısında ve kuşatmasında binlerce ocağın sönüşünü ekranlardan canlı izlemiştik. Gözyaşlarımızı ve hüznümüzü dualarımıza katarak göndermiştik Filistinli kardeşlerimize. Zaten çocukluğumuzdan beri kardeşlerimizin Kudüs davası ve bu uğurda çektiği acıları hissederek büyümemiş miydik?

Yıllardır selam ve dualarımızı çeşitli vesilelerle gönderirken bu defa kendimiz gidelim diye düştük yollara. Önce girişimize engel olmak istedi İşgal Devleti güvenliğini sağlayamama (!) endişesiyle. Kararlılığımız ve yetkililerimizin dik duruşları sonucu mahcubiyetimiz, gafletimiz ve hüznümüzü Türkiye'den getirdiğimiz selam ve dualarımıza katarak ulaştık Gazze'ye. Şehre girişte maruz kaldığımız insanlık dışı muameleleri sinemize çekerek, gözyaşlarımızı yüreklerimize akıtarak, öfkelerimizi içimizde hapsederek girdik sınırdan. İşgalci güçler âdeta teröristlerin tehcir edildiği bir hapisane ve ölüm kampına! Doğru bizi yönlendirirken, bizler her türlü zulme rağmen canları, kanları ve en büyük sermayeleri olan Allah'a ve ahiret gününe imanları ile ayakta kalma mücadelesi veren izzetli ve onurlu kardeşlerimizle buluşmanın heyecanını yaşıyorduk. Ziyaretimizin tek sebebi vardı: Gazzeli kardeşlerimizin yanında ve yakınında olabilmek.

Dudaklarımızdan şu cümleler dökülürdü: "Sizlerin kalben ve cismen yanınızdayız. Hüznü ve sıkıntılarınıza ortak olmaya, yaralarınıza bir nebze de olsa merhem olmaya ve sessiz çığlıklarınızı tüm dünyaya haykırmaya geldik. "İnananlar ancak kardeşler." ilahi buyruğu ve Rasulullah'ın "Müminler bir bedeniz uzvu gibiler. Bir uzuv rahatsızlanırsa tüm beden bundan acı duyar." hadis-i şerifinin tecellisi olarak buradayız diye seslenmek için geldik. **-Bugün de yıllar sonra aynı hissiyatla haykırıyor ve diyoruz ki asla yalnız değilsiniz.-**

Zulmün en acımasızına, mahrumiyetin her türlüsüne, her evden bir veya birkaç gencin şehadetine, sabrın en zor haline, açık bir hapisanede bir avuç inanan insanın canları ve kanları ile yazdıkları varoluş destanına, imanın en kavisi ve tevekkülün en kalbi olanına şahit olmak... hiç kolay değildi. Aklımızda, zihnimizde, yüreğimizde, dudaklarımızda cevabı verilemeyen sayısız sorular olduğu halde kucaklaştık kardeşlerimizle izzetli insanların beldesi Gazze'de.

Gazze şehrine giriş kapılarında biri

El-Halil Camii'ne girerken

Bir şehre giriş çıkış nasıl sadece günün belli saatleriyle sınırlanabilirdi, mahpushaneye girer gibi x-ray cihazlarından, labirentlerden ve sorgu odalarından oluşabilirdi.

Bir şehre giriş çıkış nasıl 1,5 km uzunluğunda 2 m genişliğinde elektrikli tel örgülü kafesten yaya olarak gerçekleştirilirdi.

Bir şehre girişte ve çıkışta insanlar nasıl defalarca karanlık kontrol odalarından geçirilerek her defasında silahlı İsrail askerleri ve azgın köpekleri eşliğinde arama ve taramaya maruz bırakılabilirdi?

Her gece elektrik kesintileri ile karanlığa bürünmüş bir şehir nasıl denizdeki İsrail savaş gemilerinin korkunç spot ışıkları altında sabahlayabilirdi?

Bir şehir nasıl sahilindeki balıkları avlamaktan alıkonulabilirdi. Bir halk nasıl en temel asgari ve insani ihtiyaçlarından yoksun bırakılabilirdi?

Bir şehrin çocukları nasıl oyun parkları ve güvenli mahalleler yerine sadece savaş yıkıntıları ve utanç duvarları arasında oyun oynamaya mahkûm edilebilirdi.

Bir halk nasıl kendisini savunacak güçten mahrum bırakılabilirdi?

Daha da acısı tüm dünya ve özgürlük platformları bütün bu sayısız temel insan hakları, çocuk hakları ihlallerine nasıl sessiz kalabilirdi?

Şehri temaşa ettiğimizde bir sahil kenti olan Gazze'nin sokaklarının çiçeklerle ve hayatın neşesine davet eden panolarla değil, şehit resimleriyle süslenmişine şahit olduk. Yaşadıkları şehrin tarihî, dinî ve kültürel geçmişini grafitlerle duvarlara aktarmakla ünlü Gazzeliler artık sadece şehitlerini resmediyorlardı hem kalplerine hem sokak duvarlarına.

Gazze'ye yarım saatlik mesafedeki Yafa sahil şehrinin son derece mamur, bakımlı, modern yapılarını temaşa ederken, yine bir sahil kenti olan Gazze'nin yazgısına binlerce yıkık bina, ve bombalanan mescitler, elektrik su gıda gibi temel ihtiyaçlardan mahrumiyet düştüğünü görüp "insanlar bir tarağın dişleri gibi eşittirler" buyuran efendimizden haya ettik inananlar adına...

Başta Filistinli kardeşlerimiz olmak üzere zulüm altındaki tüm Müslümanların ve tüm insanlığın ivedilikle maruz kaldıkları değil, hak ettikleri insanca ve onurlu bir yaşama kavuşmaları duasıyla, niyazıyla...

Gazze'deki çeşmelerden sınırlı saatlerde akan yosun ve balık kokan tuzlu deniz suyuyla abdest almak durumunda kaldığımızda kendi evlerimizde israf boyutunda suyu harcadığımızı hatırladıkça utandık, düşündükçe kahrolduk...

İşgal ve soykırımın yaşandığı 2014 saldırısında da Gazze'ye atılan her acımasız mermi, ölüm kusan her bomba Gazze'nin kandillerini bir bir söndürmüştü yine. Saldırıları öylesine acımasızdı ki ne cami ne okul ne hastane ayırt etmişti, bilakis bu yerler öncelikle hedef alınmıştı hem de uluslararası hukuk ilkeleri hiçe sayılarak. Biliyordu ki dünya ve hatta İslam âlemi âdeta suskunluğu ile onaylayacak ve yine seyirci kalacaktı yaptığı tüm bu zulümlerine, bugünkü gibi. Ne yetişkin ne kadın ne ihtiyar ne çocuk fark etmişti onlar için. Kimi eğitim gördüğü okulunda, kimi ibadet ettiği camide, kimi uluslararası güvenliği tescillenen binalarda, kimi sığınakta, kimi annesinden doğduğu saatte, kimi de mum ışığında ameliyat esnasında şehadet şerbetini içmişti.

Binlerce çocuk, genç ve yaşlı ise engelli kalmıştı. Yaşamları boyunca onurlu direnişlerinin bir nişanesi ve bu zulmü reva görenlerin utanç vesikası olarak taşıyacaklardı savaşın bedenlerindeki tahribatını. İnsanlığın tükendiği yerde insanlığın onurunu kurtarmak için kocaman adamlar gibi Hakk'a kavuşmuş, şehadet şerbetini içmiş cennet kuşu olup uçmuş binlerce masum minik bedenler ise Filistin'in sönen kandilleriydi. Gazze'nin ileride aydınlığa dönüşecek nur kıvılcımları bir bir yok edilmişti tüm dünyanın gözleri önünde... Hayatta kalarak binlerce yıkık bina enkazında, yüzlerce cami harabesinde oynayan çocuklar ise bu şehrin ümit kandilleriydi. Nefes alabilecekleri tek dost sınır kapısı yüzlerine kapatılsa da can damarları acımasızca koparılsa da... Aslında yok edildikleri düşünülüyordu. Lakin kötülöklere şehadetleri ile şahitlik eden bu masum yavruların ahı hesap günü gelip çatığında zalimleri ve zulme sessiz kalanları ebedî ateş yakıp kavuracaktı elbet. Şahit olduğumuz insanlık dışı uygulamalar karşısında insanlığımızdan utandığımızda, zaman zaman kelimeler boğazımıza dizildiğinde, gözlerimiz ve kalplerimizle hasbihal ettik, dertleştik, halleştik Gazze halkıyla. Gittiğimiz her evde, her ortamda tanışma seremonileri dahi dayanılamayacak sahnelerdi:

-Bu hafız, gazi, beş şehit babası İsmail Bey. Bu zat yedi evladını şehid veren İbrahim Efendi. Bu kadın eşini ve üç evladını şehit veren Muna Hanım.

Bu genç anne baba ve kardeşlerini bombardımanda kaybeden yetim Ahmet... Gazze'deki her aile böyle birer kahramanlık nişanesi taşıyordu gururla.

Yaşadıkları tüm bu acılar sonucu gördük ki Gazze halkı ölümü öldürmüştü çoktan. Gönüllerini geçici olanla değil baki olanla doldurmuştu zira onlar.

Zor süreçlerden geçerek ziyaret ettiğimiz Gazze'den gönüllerimiz bedenlerimizden daha çok yorgun halde ayrıldık. Yüreğlerimizde acıların ve çaresizliğin en katmerlisi ile, omuzlarımıza tonlarca sorumluluk yüklenerek veda ettik Gazze'ye iki günün sonunda. Gidişimizle bayram eden, ayrılırken hüzün gözyaşları döken Filistinli kardeşlerimizin sergiledikleri misafirperverliği ve ecdada olan sadakatini yazmaktan kelimeler kifayetsiz, kalemler aciz kalır.

Giderken çok heyecanlı, endişeliydik. Dönerken tarif edilmez hüzün ile, mahzun ve mahsur Kudüs ve Gazze'nin yüreklerimize çöreklenen hatıraları ile döndük. Yıllardır dualarımızı gönderdiğimiz kardeşlerimizin tarif edilmez yakınlığı ve dostluğu ise tek tesellimizdi. Şimdi bu yolculuktan bize düşen tüm dünyaya ve gaflete dalmış inananlar topluluğuna insanlığın tükenmediğini, bir avuç inanmış yüreğin yazdıkları kahramanlık destanlarını haykırmaktır...

Maalesef bizler orada 21.yüzyılda bir şehrin nasıl yavaş yavaş ölüme terkedildiğine şahit olduk. Söylenecek daha birçok şey var aslında yazılamayan, konuşulamayan. Gerisini ümmetin vicdanına, insanlığın onuruna havale ediyorum.

İşte sekiz yıl sonra yine aynı manzara. Yine Filistin, yine Gazze, yine sönen kandiller, yine bağına evlat yerine ateş basan anne babalar, yine şefkat kanatlarına hasret yetimler, yine bizlerin ışığını bekleyen, uzatacağımız elleri gözleyen, hiç olmazsa gönülden dualarımızı özleyen mazlum, mahzun belde, Beytü'l-İzze, izzet yurdu Gazze...

Ziyaret esnasında Gazzeli çocuklar

Kudüs, hasret, hüzn ve utanç duvarları ile kuşatılmışken
bizler asla miraca erişemeyiz...

“HAKKIMIZDAN VAZGEÇMEYECEĞİZ!”

Röportaj: Esra Köşeli, İDE | Araştırmacı
Tercüme: Dâna Mustafa Ghafoor, İDE | Araştırmacı

Filistin'in Türkiye Büyükelçisi Sayın Faed Mustafa, Filistinlilerin 7 Ekim sonrası İsrail'in saldırılarıyla içinden geçmekte oldukları insanlık dışı süreç nedeniyle tüm dünyada oluşan hassasiyet üzerine sorularımızı cevaplama nezaketinde bulundu.

1. Sorularına geçmeden önce bize vakit ayırdığınız için en kalbi şükranlarımı sunuyorum. Sizlerin nezdinde masum Gazze halkının yaşadığı tüm acıları yüreğimizin en derininde hissettiğimizi ifade etmek isterim. Vefat edenlere Allah'tan rahmet, ailelerine sabır, yaralılara şifa, Filistin halkına başsağlığı diliyorum. İsrail-Filistin Sorununun 7 Ekim'de başladığını iddia eden insanlara neler söylemek istersiniz? Sizce bugün Filistin'de yaşananlar 7 Ekim'de mi başladı?

Öncelikle bugün, Filistin Büyükelçiliğimizde sizleri ağırlamaktan büyük mutluluk duydum. Sizler aracılığıyla, ilk günden bu yana Filistin halkının yanında olan Türkiye'deki kardeşlerimize selamlarımı iletiyorum.

Sorunuza gelince, hiç şüphe yok ki Filistin meselesinin tarihi ve Filistin halkının trajedisi 7 Ekim'de değil, bundan çok önce başlamıştır. Aslında, Filistin halkının asıl trajedisi, Osmanlı Devleti'nin 1917'de Filistin topraklarından ayrılmasından sonra ortaya çıktı. 1917'den sonra ise İngiliz yönetimi ve sömürgeciliği altında otuz yıla yakın bir süreyle merhalelerden geçen Filistin trajedisi başladı. Ardından 1948'de Filistin halkı Nekbe'yi yani Büyük Felaketi tecrübe etti ve o günden bu yana Filistin halkının maruz kaldığı katliamlar serisi başladı.

Sorunun 7 Ekim'de başladığını ifade etmelerindeki amaç, 7 Ekim'de yaşanan bu çatışma dalgasına bizlerin neden olduğu iddiasıyla Filistin tarafını kınamak ve Filistin mücadelesini çarpıtmaktır. Esasen 7 Ekim, İsrail'in 75 yılı aşkın bir süredir devam eden uzun ve aralıksız eylemlerine yönelik gösterilen tepkilerin bir devamıdır. Bu süre zarfında İsrail, Filistinlilerin hayatlarını daha da kötüleştirmek, Filistin halkına ve Filistin toprağına karşı suçlar işlemek konusunda her türlü çabayı sarf etmekten çekinmemiştir. Dolayısıyla 7 Ekim'e odaklanılarak var olan durumu açıklamaya çalışmak yanlış bir tutumdur.

7 Ekim'e odaklanılması, Batı'nın Filistin tarafını sorumlu tutma yönündeki art niyetini gösteren bir duruma işaret etmektedir. Filistin trajedisi, Filistin halkının yarısının yerinden edildiği Nekbe, 1948'den bu yana devam ediyor. O tarihten bu yana Filistin halkı hem insani anlamda hem de toprak konusunda acılar çektiği birçok aşamadan geçti.

2. Uluslararası toplum Filistin büyükelçiliklerine İsrail büyükelçilikleriyle aynı düzeyde mi hitap ediyor? Türkiye'deki Filistin Büyükelçiliği'nin Gazze halkına destek sağlamadaki rolü nedir? Türkiye'deki kuruluşların sağladığı desteklerin niteliği nedir? Büyükelçilik'in Türkiye'de yaşayan Gazzelilere sunduğu destek hakkında bizi bilgilendirebilir misiniz?

Filistin ya da İsrail büyükelçiliklerine yönelik tavır ülkeden ülkeye değişmektedir ve o ülkenin Filistin ya da İsrail ile ilişkisinin niteliğine bağlıdır. Bu şu anlama geliyor: Filistin halkının haklarını destekleyen, bu konuda net bir tavır benimseyen ve İsrail'in halkımıza yönelik vahşi saldırılarını kınayan ülkelerin Filistin Büyükelçilikleriyle ilişkileri kesinlikle çok güçlüdür ve aralarındaki koordinasyon en yüksek düzeydedir. Ne yazık ki İsrail'in müttefiki ve saldırganlığının destekçisi olarak görülen bazı Batılı ülkelerin İsrail'le ilişkileri daha güçlü ve İsrail büyükelçilikleri ile koordinasyonları daha yüksektir.

Sorunun ikinci kısmına gelince Gazze Şeridi'ndeki Filistinli vatandaşlarımıza ne sağlayabiliriz, onlara ne gibi yardımlar yapabiliriz. Bildiğiniz gibi yıllardır Türkiye'de yaşayan çok sayıda Filistin vatandaşı var. Türkiye'deki Filistinlilerin bir kısmı Gazze Şeridi'nden, bir kısmı ise Batı Şeria'dan (Diffetü'l-Garbiyye) gelmektedir. Ayrıca Filistinlilerin bir kısmı da daha önceki yıllarda Suriye'den ya da Irak'tan gelen mülteci kardeşlerimizdir.

Gazze Şeridi'nden gelenlerin çoğunluğunu Türkiye veya Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki çeşitli Türk üniversitelerinde okuyan öğrenciler oluşturmaktadır. Bildiğiniz gibi Gazze Şeridi'nin içinde bulunduğu koşullar göz önüne alındığında ailesini tamamen kaybetmiş çok sayıda öğrenci bulunmaktadır.

Gazze Şeridi'nde bulunan aileler evlerinin yıkılmasından sonra artık öğrencilerine herhangi bir maddi yardım gönderemeyecek duruma geldiler. Çünkü bildiğiniz gibi, Gazze Şeridi'ndeki binaların yaklaşık yüzde 50'si yıkıldı. Gazze Şeridi'nde yaşananlar nedeniyle, buradaki her bir öğrencinin yüreklerini yakan acılara rağmen akademik hayatlarına devam edebilmeleri için her türlü maddi desteği sağlamaya devam ediyoruz.

Bu konuda Sayın Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a teşekkürlerimizi sunuyoruz. Kendisi Gazze Şeridi'nden gelen ve devlet üniversitelerinde okuyan öğrencilerin ikinci dönem öğrenim ücretinden muaf tutulmasına ilişkin bir kararname çıkardı. Özel üniversitelerinde okuyan ve bu karara dahil olmayan öğrencilerin üniversite harç problemi de çözüm buluncaya kadar konunun takipçisi olacağız.

Yaptığımız yardımlar sadece öğrencilerle sınırlı değil. Tüm imkânlarımızla Gazze Şeridi'nden gelerek Türkiye'de yaşayan ve zorlu yaşam koşullarıyla karşı karşıya olan Filistinli ailelerin yanında olmaya ve onlara maddi olarak yardımcı olmaya çalışıyoruz. Ayrıca son 48 saatte çok sayıda hasta ve yaralıyı Türk hastanelerinde tedavi altına alan Türkiye'ye çok teşekkür ediyoruz. İnşallah bugün Sağlık Bakanlığı görevlileriyle koordineli bir şekilde büyükelçilik olarak onları tedavi gördükleri hastanelerde ziyaret ederek durum ve ihtiyaçlarını takip edeceğiz.

Bunun yanı sıra Türkiye'de bulunan Filistin-Türk İşadamları Birliğimiz mevcuttur. Onlar da Gazze Şeridi'ndeki insanlarımıza bu zor şartlarda yardım etmek için her türlü yardımları yapıyorlar ve yapmaya da devam edecekler. İlk gününden bu yana, insani açıdan ve yardım boyutunda yaptıklarımızın özetini bu şekilde sunabilirim.

3. Amerika'dan Avrupa'ya, Afrika'dan Asya'ya kadar dünyanın her tarafından Filistin'e destek protestoları gerçekleştiriliyor. Özellikle Türk halkının İsrail'in Filistin'de yıllardır yapageldiği vahşete karşı özel bir hassasiyeti bulunuyor. Filistinlilerin yanında olmak için bugün biz gençler, ne yapabiliriz?

Türk halkı olarak Filistin halkının yanında olduğunuz ve işgalci devletin Filistin halkına karşı işlediği suçları kınamak amacıyla Türkiye'de fiilen düzenlenen tüm dayanışma gösterileri için çok teşekkür ederiz. Zamanla Filistin meselesi küresel bir meseleye, bir vicdan meselesine, hak meselesine, hukuk meselesine, insani bir meseleye dönüştü. Dolayısıyla böyle bir dayanışmanın görülmesini şaşırtıcı bulmuyoruz. Halkımız adaletsizlik ve saldırganlığa maruz kaldığında dünyanın tüm ülkelerinin halklarını dayanışma duyguları kasıp kavuruyor. Filistin halkının çektiği acıların devam etmesi, artık durması gereken bu adaletsizliği tüm dünyaya tekrar hatırlattı.

Çünkü Filistin'in işgali ile dünya üzerinde var olan son işgalden bahsediyoruz. Filistin halkı hiç kimseye saldırmamıştır. Filistinliler bölgedeki diğer halklar gibi kendi topraklarında ve vatanlarında özgür ve bağımsız olarak yaşamak, nesillerini yetiştirmek, bölgedeki ve dünyadaki insan yaşamının gelişimine katkıda bulunmak istiyorlar.

Biz Türkiye'deki Filistinliler olarak hem resmi hem halk düzeyinde hem siyasi partiler hem de sivil toplum kurumları düzeyinde büyük Türk halkının Filistin halkıyla olan dayanışmasını çok takdir ediyoruz. Türk halkının çok büyük bir kesimi Filistin halkının her zaman yanında olduğunu dile getirmektedir. Bu dayanışmanın sürmesi ve bu hareketin devam etmesi çok önemlidir. Bugün herkesin kendi fikrini ifade etmesine ve Filistin topraklarında yaşanan korkunç gerçekleri aktarmasına olanak sağlayan sosyal medya aracılığıyla her birimiz bu mücadeleye katkıda bulunabiliriz. Hiç kimse kendi rolünü küçümsememeli; sadık bir söz, bir halkın acılarını aktarabilir. Bu korkunç gerçeklerin yayılması kamuoyunun oluşmasına yardımcı olmakta ve oluşan bu kamuoyu da hükümetlere baskı sağlamak konusunda katkı sağlayabilmektedir. Saldırganlığa destek veren bazı ülkelerde düzenlenen gösterilerin hükümetleri üzerinde bir baskı oluşturduğunu ve onların tutumlarının nasıl bariz bir şekilde değiştirdiğini görmekteyiz. Filistin halkı ve Gazze Şeridi'ndeki halkımızın nasıl katliamlara, nasıl bir etnik temizliğe, ne tür bir soykırıma maruz kaldığını, özellikle Gazze Şeridi'nin maruz kaldığı bu kapsamlı yıkımı görüyorsunuz. Dolayısıyla bu suçlar karşısında kimsenin sessiz kalmaması oldukça önemlidir. Çünkü sonuçta bu tür suçlar karşısında susmak, bu zulme ve saldırganlığa bir tür teşvihtir. Allah'a hamdolsun, toplumun tüm kesimleri ve kurumları tarafından Filistin halkıyla dayanışmanın tüm Türkiye şehirlerinde organize edildiğini gördük. Biz Filistinliler olarak bundan son derece memnunuz, emin ve güvende hissediyoruz. Bu durum bir şeye işaret ediyorsa, o da Türk milletinin canlılığına, dirayetine, cesaretine işaret eder ki, bizim Türk halkından yana alışıktığımız durum da budur.

4. Bir Yahudi siyonizminin varlığı tarihî olarak bilinmektedir. Araştırmacılar buna yönelik zaman zaman Hristiyan siyonizmi kavramını da kullanmaktadırlar. Benzer şekilde günümüzde Arap dünyasında da bir Arap siyonizmi olduğu düşünülmektedir. Siz bu konuda ne söylemek istersiniz?

İsrail ne yazık ki son yıllarda Arap arenasında önemli ve talihsiz atımlar yapmayı ve birçok Arap ülkesiyle ilişkilerini normalleştirmeyi başardı. İsrail ile ilişkilerini normalleştiren Arap ülkeleri, İsrail'in 1967'de işgal ettiği Filistin topraklarından ve Arap topraklarından tamamen çekilmesi öncesinde, Arap zirvelerinin normalleşmeyi yasaklayan kararlarını ihlâl etmişti. Üstelik İsrail ile ilişkilerini normalleştiren Arap ülkeleri, Filistin'in maslahatını gerekçe göstererek bunu yaptılar. Yani, İsrail ile ilişkilerin normalleşmesinden sonra Arap ülkeleri olarak Filistin halkına daha iyi hizmet edebileceklerini ve onların yanında olabileceklerini ifade ettiler. Ancak bunun sahada, Filistin halkının yararına herhangi bir olumlu yansıması olmadı. Filistin halkına hizmet etmek için İsrail ile ilişkilerini normalleştiren bu ülkeler, Kudüs'ü kasıp kavuran bu aşırılıkçıların günlük saldırılarını durdurmayı başaramamışken, bunun halka ne gibi bir faydası oldu? Biz İsrail ile ilişkilerini normalleştiren Arap ülkelerinin bu politikalarını yeniden değerlendireceğini umuyoruz. İsrail uluslararası hukukları çiğneyen bir suç devletidir. İçinde bulunduğumuz vaziyet ve insani görev, bu ülkenin boykot edilmesini gerektiriyor, ilişkilerin normalleştirilmesini değil. Çünkü bu politikalar ışığında ilişkilerin normalleştirilmesi, onun saldırganlığını ve kibirini sürdürmesini teşvik etmek anlamına geliyor.

5. Dışişleri Bakanımızın Filistin meselesinde 7 Ekim'den itibaren yürüttüğü yoğun mekik diplomasisini ve önerdiği çözümleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kardeş Türkiye Cumhuriyeti'nin halkımıza yönelik bu saldırganlığın durdurulması yönündeki çabalarını büyük bir memnuniyet ve saygıyla izliyoruz.

Yakından takip ettiğimiz bu politika, Cumhurbaşkanı Sn. Recep Tayyip Erdoğan tarafından formüle edilmiş olup, uygulaması Dışişleri Bakanı Sayın Hakan Fidan'ın denetiminde yürütülmektedir. Biz Filistinliler olarak Türkiye'nin çeşitli alanlarda hangi yol, yöntem ve araçlarla neler yaptığını büyük bir ilgiyle izliyoruz. Birincisi Türkiye'nin Gazze Şeridi üzerinde yapılan saldırganlığı durdurarak Gazze halkımızın akan kanını durdurmayı hedeflediği siyasi ve diplomatik bir yoldur. İkincisi Gazze Şeridi'nde insani yardımların ihtiyaç sahiplerine ulaştırılmasının sağlanmasıdır. Üçüncüsü ateşkes sağlandıktan sonra, Filistin halkının haklarının, en önemlisi de başkenti Kutsal Kudüs olan bağımsız bir Filistin devleti kurma hakkının gerçekleşmesini sağlayacak siyasi bir yol ve süreç başlatılmasıdır.

Bu vizyon doğru bir anlayışın ürünüdür, çünkü Filistin halkı tüm ulusal haklarını elde edemediği sürece, bu bölgelerde ne güven ne de istikrar hissedilecektir. Dolayısıyla bu saldırganlığı durdurmak için temaslarını yoğun bir organize çalışma çerçevesinde yürüten ve dünyanın birçok ülkesiyle pek çok temasta bulunan Sn. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın talimatlarının uygulanması konusunda Bakan Hakan Fidan'ın üstlendiği bu siyasi ve diplomatik çabayı takdirle karşılıyoruz.

Ayrıca Sn. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın eşi Hanımefendi Emine Erdoğan'a da teşekkür etmek istiyorum. Kendisi, geçtiğimiz hafta İstanbul'da Filistin halkının maruz kaldığı bu saldırganlık ve adaletsizliğe son verilmesi talebiyle seslerini yükseltmek için dünya ülkelerinden birçok first lady'nin davet edildiği bir zirve düzenledi.

6. Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'da düzenlenen İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT) ve Arap Ligi Olağanüstü Ortak Zirvesi'nin çıktılarının bir faydası olacağına inanıyor musunuz? Yoksa bu, devlet adamlarının vicdanlarının sesini susturmak için yayınladıkları bir bildiri miydi? Zirve'den ne umdunuz ne buldunuz?

Böyle bir zirvenin saldırının başlamasından bir ayı aşkın bir süre sonra yapılması yerine, saldırının ilk günlerinde yapılması gerekirdi. Ama geç olması hiç olmamasından evladır. Neticede bu ortak bir Arap-İslam zirvesiydi ve hiç şüphe yok ki bu zirvenin katılımcıları, İsrail'in müttefikleri desteğiyle yaptığı bu saldırganlığı durdurmaya zorlamak için kullanılması gereken birçok araç ve kartlara sahipler. Çünkü İsrail kınama açıklamalarına alışkın olduğu için bu tür açıklamalar onları durdurmaya zorlayıp saldırıdan alıkoymamaktadır.

Arap ve İslam ümmetinin bugünlerde iyi durumda olmadığını ve onların kalbi birlik ve beraberlik içinde doğru bir şekilde çalışmadığını hepimiz biliyoruz. O yüzden Arap ve İslam Zirvesi Konferansı birkaç sayfalık birkaç noktayı içeren bu açıklamayı ancak ortaya çıkarabildi. Fakat buna rağmen, en azından şu ana kadar üzerinde ittifaka varılanların hayata geçirilip uygulanacağını umuyoruz. Arap ve İslam Zirvesi'nin kararları arasında yer alan bir maddenin şu anda uygulamaya konulduğunu görüyoruz. O da bu saldırganlığı durdurması için İsrail'e baskı yapmak üzere rollerini ve nüfuzlarını kullanabilmeleri için dünyanın farklı ülkeleriyle konuşmak üzere ziyaretler yapmak üzere Arap ve İslam ülkelerinden bir komite oluşturulmasına karar verilmesidir. Yedi ülkenin dışişleri bakanlarından oluşan bu heyet, Çin'e giderek görüşmelerde bulundu. Bu görüşmeleri gerçekleştirmek için kurulan heyet daha sonra dünyanın birçok önemli ülkesine de geçecektir. Üzerinde mutabakata varılan kararların geri kalanının da uygulanacağını umuyoruz çünkü Filistin halkı, Arap ve Müslüman kardeşlerinin sadece sözde değil, fiilen de yanlarında olmalarını istiyor.

7. Sayın Büyükelçi, Hüsam Zomlot'un BBC'deki röportajında, " Hamas'ı kınıyor musunuz?" sorusuyla başlayıp defaatle aynı soruyu sormalarından çok etkilendim. Aynı soru size sorulduğunda nasıl cevap verirdiniz?

Ben de aynı soruyla defalarca karşılaştım. Bu konuda biz hep aynı cevabı veriyoruz. Çünkü arkadaşım Hüsam Zomlot'un cevabı da aynı cevabı verdiğimde benim cevabım da kişisel tutumumuzu değil, resmî duruşumuzu yansıtmaktadır. Bizler Filistinliler olarak, gaspçı işgale karşı verilen ulusal mücadele çerçevesinde Hamas'ın veya herhangi bir Filistinli grubun yaptıklarını, yapmakta olduğunu veya yapacaklarını kınayamayız. 7 Ekim'de yaşananlar yıllardır devam edegelen İsrail'in vahşetine verilen bir tepkinin devamıdır.

Dolayısıyla sigaya çekilmesi gereken tüm bu sorunların kaynağıdır, Filistin halkı değil. Bu sorunun kaynağı da 75 yılı aşkın süredir Filistinlilere zulmetmeye devam eden, halkımızı katliamlara maruz bırakan işgalci İsrail'dir ve gerçek terör odur. Amerika Birleşik Devletleri, 2018'de Hamas'ın terörist bir hareket olarak kabul edilmesi yönünde Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na bir karar taslağı sundu. El-Fetih hareketi ile Hamas hareketi arasında vizyon farklılıkları olmasına rağmen, elinde Filistin Ulusal Yönetimi ve Filistin Hükûmetinin bulunduğu El-Fetih hareketi, bu Amerikan projesine karşı çıkararak diplomatlarını ve büyükelçilerini böyle bir kararın alınmasını engellemek amacıyla tüm ülkelerle temasa geçirdi. Netice itibarıyla dünyanın her yerinden dostlarımızın desteğiyle gerekli çoğunluğun sağlanamayarak kararın düşürülmesini başardık. Hamas unsurlarını ve Hamas üyelerini Filistin halkının ayrılmaz bir parçası olarak görüyoruz ve Hamas hareketini siyasi, örgütsel, Filistin ulusal bileşenlerinin birer parçası olarak görüyoruz. Hepimiz birlikte tek bir amaç için mücadele ediyoruz: topraklarımızı özgürleştirmek, başkenti Kudüs olan bağımsız devletimizi kurmak ve halkımızın özgürlüğünü sağlamak.

8. İnsanların Filistin hakkında neleri bilmesini istersiniz? Dünyaya Filistin ile ilgili bir mesaj vermek isteseydiniz bu ne olurdu?

Filistin halkı, başka hiçbir halkın yaşamadığı adaletsizliklere maruz kalmıştır. 100 yılı aşkın süredir devam eden bir adaletsizlikten bahsediyoruz. Acaba Filistin halkının özgür ve bağımsız devletinde yaşamasının zamanı gelmedi mi? Artık bu acıya son vermenin, bu insanların maruz kaldığı haksızlıklara son vermenin zamanı gelmedi mi? Filistin halkı kendi topraklarında ve vatanında bağımsız ve egemen bir millet olarak yaşamayı hak etmiyor mu? Şu anda bu saldırının kırk altıncı günündeyiz. 13.500'den fazla şehit verildi, 31.000'den fazla yaralı tedaviye ihtiyaç duyuyor. Evlerin yüzde 50'si yıkıldı, hastanelerin tamamı hizmet dışı kaldı, okullar bombalandı... Bütün bunlar dünya vicdanının uyanıp bu halka karşı sorumluluk alması için yeterli değil mi? Bütün bunlara rağmen bizler kararlıyız, sabırlıyız. Millet olarak hakkımızdan vazgeçmeyeceğiz. Allah'ın izniyle Kudüs'ümüz ve Mescid-i Aksa'mızdan vazgeçmeyeceğiz.

Ümmetin Evlatlarına Çağrı

Mescidî Aksa Hatibi Şeyh İkrima Sabri

Tercüme: Sayed Sulaiman, İDE | Araştırmacı

Düzenleyen: Tuğrul Kütükçü, İDE | Proje Asistanı

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ey İslam ümmetinin evlatları, sizleri Peygamber Efendimizin İsrâ yolculuğunu gerçekleştirdiği topraklardan İslam'ın selamıyla selamlıyorum.

Peygamberlerin diyarı Filistin'de, kardeşleriniz çok büyük zulümlere maruz kalmaktadırlar. Filistin halkının aralıksız maruz kaldığı bu zulüm, topraklarına ve atalarının topraklarına olan bağlılıklarından, vahşete ve işgale kafa tutmalarından ve meydan okumaktan vazgeçmeyişlerinden kaynaklanmaktadır.

Filistin haberlerini ilk sırada sizlerin takip ettiğinizi, kalbiniz ve ruhunuzla bizimle beraber olduğunuzu biliyoruz, hissediyoruz. Sizlerin her gün, her saat hatta aldığınız her nefeste "Filistin için ne yapmalıyız?" sorusunu kendinize sorduğunuzu da çok iyi biliyorum.

Bu nedenle burada Filistin'in sizden beklediği, ihtiyaç duyduğu birkaç hususu sizlerle paylaşacağım. Öncelikle ister üniversitelerinizde ve iş yeri veya evlerinizde ailenizle birlikte, nerede olursanız olun, Filistin ile beraber olun, onları destekleyin ve dualarınızla onlara yardımda bulunun. İkinci olarak bu haklı davaya olan farkındalığınızı bildiğiniz her dilde ve her platformda dünyanın dört bir yanına yaymaya çalışın. Bilin ki, İslami anlatıları, bilgileri sosyal mecralar üzerinden paylaşmak, yaymak gücü nispetince herkesin şeri bir görevidir. İşgalcilerin yalan ve suçlarını ortaya çıkarın. Dünyaya onların hakikatini ve aldatmacalarını gösterin. Her birinizi Filistin için birer elçi olun. Filistin sizin kalbinizde bâki oldukça siz de Filistin'in kalbinde olmaya devam edeceksiniz. Devletlerinizin işgalcilerle körü körüne kurulan yanlış ilişkilerini kesmelerini isteyin. Ve onların mazlum halkınızın yanında yer alması için çabalarınızı esirgemeyin. Şiddetin, kan dökülmesinin ve yıkımın önlenmesi için her türlü çabayı gösterin. Sizler, batıda ve Avrupa ülkelerinde, başta -Filistinlileri öldürmek kullanılan kurşunları sağlayan- ABD olmak üzere bu işgalci hükümete karşı baskı oluşturabilecek tüm devletlere sesinizi duyurmalısınız.

Birey, şirket veya devlet olması fark etmeksizin bu vahşi işgalcilere destek veren herkesi boykot edin. Onların mallarını satın almadığınız gibi onların mallarını satın alanlardan da hiçbir şey satın almayın ve "Mazlumlara destek olmak. Zulme devam eden ve kendilerine DUR diyecek kimse olmayan zalimlere dur demek" şiarıyla bu asil düşünceyi küresel bir harekete, akıma dönüştürün.

İzzet ehli olan Gazze'deki halkımızın acılarını bir nebze olsun hafifletmek için su, yiyecek, enerji ve acil tıbbi malzeme gibi temel ihtiyaçları sağlayarak Filistinli kardeşlerinize olabildiğince yardım sağlamayı unutmayın.

İnsanlık bugün bir tarafta hak, hakikat ve adaletin; diğer tarafta ise zulüm, karanlık, katliam, yıkım ve yerinden edenlerin yer aldığı tehlikeli bir yol ayrımında bulunuyor.

Hepiniz toplu olarak hakkın yanında ve batılın karşısında olun! Hep beraber, birlik olarak Filistin'deki kardeşlerinizin yanında olun.

رسالة من فضيلة الشيخ عكرمة صبري خطيب المسجد الأقصى إلى أبناء الأمة الإسلامية

يا أبناء أمة الإسلام أينما حطت رحالكم، أحييكم بتحية الإسلام من أرض إسرائ النبي المقدم صلى الله عليه وسلم السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

إن إخوانكم في فلسطين أرض الأنبياء يتعرضون في هذه الأيام لظلم عظيم، إن هذا الظلم المستمر الذي يتعرض له الشعب الفلسطيني ليس له سبب إلا لأنه يرباط في أرضه وأرض أجداده ويتحدى احتلال غاشم، اذاق أهل فلسطين ألوان العذاب على مدى الخمسة وسبعين عاماً الماضية، من نفي وتهجير وتضييق، واعتقال وهدم وقتل وإرهاب.

وأنا أعرف أنكم تجلسون متابعين لإخبار أهل فلسطين أولاً بأول، وأعلم أنكم معنا بقلوبكم وأرواحكم، لكنني أعلم أيضاً أنكم تسألون أنفسكم في كل يوم وكل ساعة بل مع كل نفس تتنفسونه: ماذا يجب علي تجاه فلسطين؟

لذلك فإني أبين بعض ما تحتاجه فلسطين منكم الآن هو أن تكونوا معنا أينما حللتكم وارتحلتم، أن تكونوا مع فلسطين في جامعاتكم وأعمالكم، في بيوتكم ومع عائلاتكم، ساندوا أهل فلسطين وأعينوهم بالدعاء أولاً، ثم بنشر الوعي حول هذه القضية العادلة في جميع أنحاء العالم بكل لغة تتقنونها، وعلى كل منبر واعلموا أن نشر الرواية الإسلامية عبر مواقع الإعلام الحديث هو واجب شرعي على كل من يستطيع، افضحوا كذب المحتل وجرائمه، أظهروا للعالم حقيقته ومكره، فليكن كل واحد منكم سفيراً لفلسطين، فأنتم في قلب فلسطين ما دامت فلسطين في قلوبكم، و

ادعوا حكوماتكم إلى قطع العلاقات الدبلوماسية مع الاحتلال، واضغطوا عليها لتقف بجانب شعبنا المظلوم، وتمارس الضغط بكل وسيلة تملكها لمنع العنف وسفك الدم والتدمير. عليكم أن توصلوا أصواتكم إلى من بيده الضغط على حكومة الاحتلال من دول أوروبية وغربية مثل الولايات المتحدة الأمريكية التي تزود الاحتلال برصاصه الذي يقتل الفلسطينيين كل يوم.

قاطعوا كل من يدعم هذا الاحتلال الغاشم، كان ذلك دولة أو شركة أو فرداً، لا تشتروا بضائعهم، ولا تشتروا ممن يشتري بضائعهم، وحولوا هذه الفكرة النبيلة إلى حركة عالمية، عنوانها نصرة المظلوم، والكف على يد الظالم الذي تمادى في ظلمه ولم يجد من يقول له توقف.

ولا تنسوا إغاثة شعبكم الفلسطيني العاجلة، بتوفير احتياجاتهم الأساسية من ماء وطعام وطاقة، ومستلزمات طبية عاجلة تخفف معاناة أهلنا في غزة العزة.

إن البشرية اليوم تقف أمام مفترق طرق خطير، يقف على طرف منه دعاة الحق والحقيقة والعدل والعدالة، ويقف على طرفه الآخر دعاة الظلم والظلام، والقتل والهدم والتهجير.

فكونوا جميعاً بجانب أهل الحق ضد أهل الباطل

وكونوا جميعاً عوناً لأهلكم أهل فلسطين.

Zamansız Metinlerden Kısa Düşünceler

Taha Abdurrahman, el-Hakku'l-Arabî fi'l-İhtilafî'l-Felsefî, 183-184

Tuğrul Kütükçü, İDE | Proje Asistanı

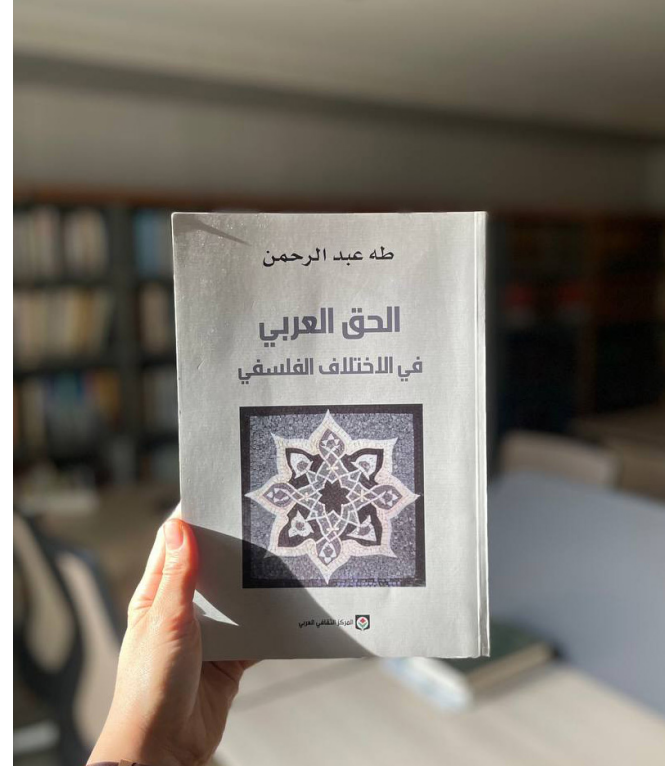
Mehmet Ali Kılınc, İDE | Araştırmacı

حاصل القول أن مواقف العرب من العدو الصهيوني تجعلهم طبقات أربع، طبقة الناس وتتكون من أهل التطبيق، وطبقة الرجال وتتكون من أهل المقاطعة، وطبقة ذوي المروءة وتتكون من أهل الرفض، وأخيرا طبقة الفتيان وتتكون من أهل الانتفاضة.

Araplar, Siyonist düşmana karşı tavırlarına göre 4 sınıfa ayrılır: İnsanlık sınıfı, Siyonistlerle olan ilişkileri normalleştirenlerden, Adamlık sınıfı boykot yapanlardan, Mertlik sınıfı teslim olmayı reddedenlerden, Son olarak genç sınıfı ise intifadaya katılanlardan oluşmaktadır.

وتَبَيَّنَ كذلك أن رتبة «المروءة» في السُّلم السلوكي تتصف بالعمل مع وجود النقصان فيه؛ ونحن إذا تأملنا المواقف العربية من الانتفاضة، وجدنا أن الفئة من العرب التي تستحق أن تنزل هذه الرتبة الأخلاقية الثالثة هي الفئة التي قررت أن ترفض وجود العدو الصهيوني؛ فهؤلاء الراضون حصلوا تمام الأخلاق المسددة في مقاصدها بفضل دخولهم في العمل المناسب للطرف، إذ لا يبدأ هذا العمل إلا مع حصول المقاومة، والراضون مقاومون؛ فهم لا يسلّمون بالأمر الواقع متى ثبت الظلم والفساد فيه، فكيف إذا بلغ هذا الظلم والفساد نهايتهما كما هو الحال في أرض فلسطين التي مزقتها العدو أيما تمزيق وذنس مقدساتها أيما تدنيس! كما يدركون أن همة الكائن البشري أعلى من الارتكان إلى الواقع، وأن هذا الارتكان إنما هو خذلان، نظرا لأن الواقع يجوز أن يتغير متى تغير ما بالنفوس من ضعف وخوف وتغير ما بالهمم من تردّد وتزلزل.

Bu tavır mertebelerinden "mertlik", eksik dahi olsa bir aksiyon almanın adıdır. Eğer Arapların intifada karşısındaki tavırlarına bakacak olursak, bu üçüncü ahlaki mertebeyi [mertlik vasfını] hak eden grubun, Siyonist düşmanın varlığı reddedenlerden oluştuğunu görürüz. Bu grup, zamana uygun bir işe girişmeleri sebebiyle maksatlarını ifa etmiş bir ahlaki bütünlüğe ulaşmışlardır. Zira bu aksiyon sadece direnişle olur ve reddedenler de direnişçi hüviyetindedir. Onlar, zulüm ve fesat vaktinde mevcut vakıya teslim bayrağını çekmezler. Peki ya zulüm ve fesadın doruklara çıktığı, düşmanın topraklarını paramparça edip mukaddesatını kirlettiği Filistin'de tavırları ne olacaktır?!

İlaveten onlar, insanın azmi ve gayretinin mevcut vakıya teslim olmaktan çok daha büyük işler başarabileceğini, vakıya teslimiyetin bir ihanet olduğunu iyice idrak etmişlerdir. Zira vakıa, kalplerdeki zayıflık ve korku, azimlerdeki tereddüt ve tükenmişlik değiştiği zaman değişebilir.

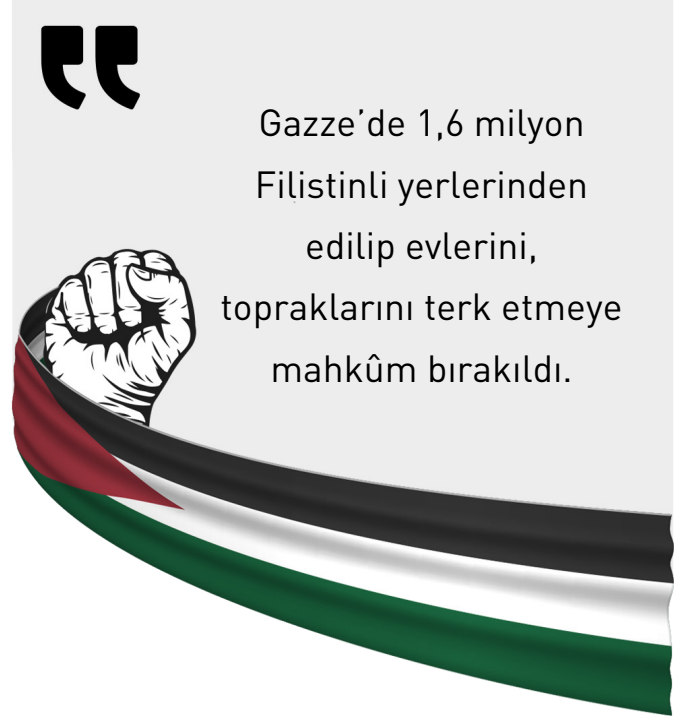
On milyonlarca insanın ölümüne sebep olan İkinci Dünya Savaşı'nın ardından dünya güvenliği ve barışının korunması amacıyla önce 1945 yılında Birleşmiş Milletler kurulmuş, ardından 1948 yılında İnsan Hakları Evrensel Sözleşmesi imzalanmıştır. Daha sonra savaş suçlarını engellemek maksadıyla Cenevre Sözleşmeleri, Roma Statüsü kabul edilmiş, Uluslararası Ceza Mahkemesi kurulmuştur. Bu gelişmeler kulağa hoş gelse de vakıa oldukça farklı bir tabloyu önümüze koymuştur. Mezkûr sözleşme ve kurumlar insanlığa vaat ettiği ne varsa tam tersi istikamette hareket etmiş, yerine getirmeyi taahhüt ettiği her şeyin tam aksini ya bilfiil yapmış ya da yapılanlara göz yummuştur. Afganistan'dan Bosna'ya Irak'tan Filistin'e kadar Batı'nın işlediği soykırım ve katliamlara karşı verilen tepkiler en iyi ihtimalle kınamaktan öteye geçmemiş, zaman zaman bizzat bu suçlara iştirak edilmiştir.

7 Ekim'den itibaren İsrail'in tarihte nadir rastlanacak şekilde yaptığı katliamlar, kınamayla bile karşı karşıya kalmamış, aksine Batı tarafından bilfiil desteklenmiştir. Batı'nın söylemden öteye geçemeyen insan hakları, özgürlük, eşitlik gibi kavramları, her zaman olduğu gibi bir kez daha sınıfta kalmıştır.

İnsan haklarındaki "insan"ın sadece Batılı insanlar olduğu, diğer insanların bu insan sınıfına giremediği ve herhangi bir değerinin olmadığı şeklindeki anlayış, Batı'nın çifte standartları ve iki yüzlülüğünü bir kez daha açığa çıkarmıştır. Batı'nın insanlık adına söylediği ve söyleyeceği tüm sözlerin aldatmacadan ibaret olduğu artık insanlık nezdinde kati bir duruma gelmiştir.

Batılı devletlerde durum böyleyken İslami bir yönetime sahip olduğunu iddia eden devletlerde durum daha kötüdür. İsrail'in Filistin'de yaptığı katliamları, bırakın somut bir adım atmayı, kınamak için bile bin dereden su getiren bu devletler, yanı başında Müslüman kardeşleri katledilirken her zaman olduğu gibi seyircilik görevlerini en iyi şekilde yerine getirmiştir. Filistin ve Gazze'nin haklarını korumak için kurulan İslam İşbirliği Teşkilatı da her zaman yaptığı kınama vazifesini eksiksiz bir şekilde ifa etmiştir. Gazze'ye giden yardım tırlarını dahi içeri sokmaktan aciz kalan İslam ümmeti, katliamlar karşısındaki pasifliğiyle tarihe geçmeyi bir kez daha başarmıştır.

Filistin davasıyla hayatı boyunca ilgilenmiş ve bu konuyu kendine dert edinmiş isimlerden biri olan Taha Abdurrahman, özelde Arapları genelde ise insanlığı Filistin meselesinde takındığı tavra göre dört kısmı ayırmıştır. İntifadaya bizzat katılanlar en yüksek ahlaki seviyeye sahiptir. Ondan sonra gelenler ise İsrail'in varlığını bütünüyle reddeden sınıftır. İsrail'e en azından boykot uygulayanlar ise adamlık sınıfında yer alırken Siyonistlerle ilişkileri normalleştirenler değerlerden soyutlanmış ve ahlaki bir kıymeti haiz olmayan insan sınıfındadır.

İlerlemiş yaşına ve ciddi hastalıklarına rağmen Aksa Tufanı hakkında röportaj veren Taha Abdurrahman'a göre "Aksa Tufanı, insanın kendisini keşfedip derinliklerine daldığı, iç dünyasını dış dünyasıyla bağladığı ve hemen yapması gerekenleri uzun vadede yapması gerekenlerle birleştirdiği yeni değerler aracılığıyla medeniyetin farklı bir boyuttaki tecellisi, ümmetin yeni bir dirilişi ve insan için yeni bir doğum anlamına gelmektedir. Aynı zamanda Aksa Tufanı, İsrail'in dayattığı köleleştirilen değerlerin yayıldığı bir ortamda insanın özgürlüğünü aradığı yeni bir değerler manzumesi anlamına geldiği gibi sapkın değerlerin kabul edildiği bir gerçeklikte fitratını gözden geçirdiği yeni şartlar anlamı da taşımaktadır."

Ona göre "Filistin direnişi bugün ümmetin tarihini yazmakta ve ürettiği akılla gerek bireysel ve gerekse de kolektif olarak meydana getirdiği hayret verici eylemler sonucunda oluşan ve oluşacak olan yansımalarıyla insanlığı nura doğru yönlendiriyor. Bu durum rasyonel olarak sürekli emek vermenin ve insanlık ve İslam tarihinde yenilenebilir enerjinin üretken bir mirasıdır. Sayıları az da olsa bu direniş emanetin en büyüğü ve asil bir iradenin tezahürüdür. Çünkü bu direniş erleri ilahî sıfatlar üzerine değerleri yeniden tesis ettikleri gibi İslam'ı kutsal yapısı üzerine yeniden kurup ilahî yakınlık ruhunu yeniden oluşturmuşlardır. Ümmetin bugünü ve yarını direnişin ayakta kalmasına bağlıdır ve -Allah korusun- yenilgisi de ümmetin yok oluşu anlamına gelecektir."

Kitap Kritiği: İsrail, Mitler ve Terör

“Roger Garaudy. İsrail, Mitler ve Terör. çev: Cemal Aydın, İstanbul: Pınar Yayınları, 2005, s. 277.”

Emirhan TAMBAĞ, İDE | Araştırmacı

Geçmişten günümüze kadar, var olagelmiş ırkçı akımların ve kabileci dinlerin birbirleriyle paylaştığı tek bir ortak husus vardır: mezkûr tarzdaki kolektif yapıların içinde bulunan bireylerin kendilerini imtiyazlı hissetmelerine neden olan yüce bir güce olan inanç. İsrailoğulları için kendilerini üstün kılan bu güç, bizatihi Tanrı otoritesidir. Nitekim onlar, Kur’an’ın kendileri üzerinden, tüm insanlar için çizdiği evrensel Allah portresini (Duhân, 30-31) sadece kendilerine hasrederek, seçkin bir halkın kısmî ve tarafgir bir Allah’ının bahsettiği bir imtiyaz (Garaudy, 2005, s.11) olarak sunmaktadırlar. Dolayısıyla kendileri de kitle psikolojilerinin içerdiği bu gerekçe vesilesi ile Allah’ın iradesini gerçekleştirmek(!) gibi büyük bir görevi deruhte eden seçkin bir halk konumuna gelmişlerdir.

Garaudy’e ve henüz kalbi körelmemiş insanlara göre, İsrailoğulları’nın bu adavete dayanan saptırılmış mitolojileri bâtildir ve çağdaş dünyanın eleştirmeci tarih anlayışı ile incelenmeli ve tenkit edilmelidir. Nitekim bir ilim insanı, ilmî olmayan mitolojik bir iddia ile 1940’lardan beri yapılagelen Filistinlilere yönelik sistematik katliamlara, kaleminin mürekkebi kuruyuncaya kadar karşı çıkmalıdır. Garaudy niyetini şu cümleleriyle daha net belirtir:

“Bu kitap bir sapkınlığın tarihidir. Bu sapkınlık, vahyedilmiş bir kelâmı harfiyen ve seçmeci bir tarzda okumak suretiyle dini, kutsallaştırılan bir siyasetin âleti yapmaktan ibarettir.” (Garaudy, s.17)

İsrailoğulları tarihinde Hz. Musa ile gönderilen ve içinde hidayet ve nur bulunan (Mâide, 44) Tevrat’ın tahrif edilmesine ilâveten, ortaya çıkan bir başka olgu da Siyonizm mefkûresidir. Siyonizm fikri, Kur’an’ın; “içlerinde aşırılığa kaçmayan bir zümre var; onlardan birçoğunun yaptıkları işler ise pek kötüdür” (Mâide, 66) ayetinde bahsedilen kötülerini de geride bırakan “siyasi”, “milliyetçi” ve “sömürgeci” bir doktrindir. (Garaudy, s.18-19) Dolayısıyla peygamberlere dayalı Yahudi inancı ile dünyada var olagelmiş ve başkasını ret ile kendisini ref’ etmeye dayanan tüm kavmiyetçi akımların arasında bir mücadele bulunmaktadır.

Gerçek bir Yahudi inancı, muharref Tevrat’tan da tahrif edilerek ortaya çıkarılmış Siyonizm fikri ile daima çatışma halindedir.

Farklı kaynaklardan oluşturdukları ve ideoloji haline getirdikleri gaspa dayanan bu dünya görüşüyle Siyonistler, kendi kitaplarındaki nasları da müfsid akılları ile saptırmaktadır. (Nisâ, 46) Nitekim ilk peygamberlere sunulan vaatlerden biri olan toprak vaadi, göçebe hayatı yaşayan grupların meskûn bir hayata geçmelerini ifade eden ve sadece sınırlı bir araziye kapsayan bir söz iken,

bir süre sonra İsrail halkının meydana gelip güçlenmesiyle siyasi, askerî ve millî bir anlayışa büründürülmüş, ayrıca yapılan katliamlar ve işlenen insanlık suçları da Hz. Davud’un imparatorluğunun müjdelenişi olarak lanse edilmiştir. (Garaudy, s.35-36) Hâlbuki elimizde ne Allah tarafından imzalanmış bir bağış belgesi vardır ne de bu politika uğruna uygulanan vahşeti herhangi bir insan kabul edebilir.

Tevrat’ın efsaneleştirdiği ve haber verdiği bazı katliam portrelerine (Yeşu, 10:34-40) tarihî kritik yöntemi ile baktığımızda ise bunların zannedildiği gibi bir tarihî hakikat olmadığı görülmektedir. Hele ki asla tarihî ve vicdanî bir hakikat olmayan bu manzaraları ilâhî bir mesaj gibi meşrulaştırmak doğru değildir. Buna rağmen Haham Cohen, bunları temellendirme ve destekleme gayesinde olduğu anlaşılan şu ifadeleri kullanmaktadır:

“Dünya insanları, İsrail ile bir bütün olarak ele alınan diğer milletler olarak ikiye ayrılabilir. İsrail seçkin millettir. Bu, temel dogmadır!” (Garaudy, s.60)

Hitler döneminde Nazi Almanya’sının Yahudilere uyguladığı zulmü bile Siyonizm, kendi lehine kullanmıştır. Nitekim İsrail Devleti’nin ilk yöneticisi Ben Gourion, Nazilerin uyguladığı katliamlar hakkında şu maslahatçı yorumu dahi yapabilecek cürettedir:

“Eğer bilsem ki hepsini İngiltere’ye götürerek bütün Almanya (Yahudi) çocuklarının tamamını kurtaracağım ve İsrail Toprağına götürerek de ancak yarısını kurtaracağım, ben ikinci çözümü tercih ederim. Zira bizler yalnızca bu çocukların hayatını değil, İsrail halkının tarihini de düşünmek zorundayız.” (Garaudy, s.69)

Anlaşılan odur ki; Siyonizm için ne Yahudiliğin ne de insanlığın bir değeri vardır. Siyonizm’e göre kendi mefkûrelerine hizmet etmeyen insanın hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur, velev ki Yahudi bile olsa... Garaudy’nin ifadesi ile “Yahudi Devleti onlar için Yahudilerin hayatından daha önemliydi.” (Garaudy, s. 70) Bundan dolayı Holokost olayındaki (tarihî veri olarak hala tartışmaya açık olan) altı milyon Yahudi’nin katledilmesi meselesini bile Siyonist ideoloji istismar edebilmiş ve bu anlayış bir hahamın şu ifadelerinde zahir olmuştur:

“İsrail devletinin kurulmuş olması, Allah’ın Holokost’a cevabıdır.” (Garaudy, s. 154)

İşte bu nedendendir ki, arz-ı mev’ud uğruna her türlü cinayeti işlemeyi ve cürmü kendine hak gören Siyonist ideoloji için “Filistin Halkı” diye bir kitle yoktur. Onlar, bu ideolojinin gözünde mevcut dahi değillerdir. (Garaudy, s.167) İşte günümüzde Filistin halkının yaşadığı bu insanlık dramının sebebi ve dünyada süper güç olan tüm ülkelerin bu drama seyirci kalarak destek vermelerinin nedeni, kendi ülkelerinde yaşayan Yahudilerin oylarının seçimlerde belirleyici olması gibi insan canından bile önemli (!) bir gayedir. (Garaudy, s. 191)

Eğer benim ölmem
gerekirse
Hikayemi anlatmak için
Sen yaşamalısın
Benim hikayemi
anlatmak için

Refaat Alareer

Habermas's Fallacy and the Ethical Decline

Ahmed El-Sheikh

A Translation by Yousef AlQurshi

Jürgen Habermas, along with Nicola Detlof, a Professor of Political Science, and Rainer Forst, a renowned philosopher, and Professor Klaus Gunter, issued a statement concerning events in the Gaza Strip. In the statement, they condemned “the massacre committed by Hamas against Israel with the intention of annihilating Jewish life in general.”

I have no intention of questioning Jürgen Habermas's scholarly and intellectual standing, widely regarded as the conscience of modern Germany. I lack the expertise and knowledge to do so, and it is not appropriate for me to surpass the extensive contributions he has made. Habermas, along with his colleagues, argues in the statement that the current situation, arising from the unprecedented brutality of Hamas' attack and Israel's response, has given rise to a series of ethical, political, and protest positions.

Is the world justified in dictating what topics individuals can or cannot inquire about and focusing only on what it deems appropriate? This is arrogance—the arrogance of a scholar whose ethical compass falters, attempting to mask cowardice with a thunderous courage that quivers from a shameful past or harbours sin within.

Let's pause at the phrase “ethical, political, and protest positions” and question the philosopher, nearing a century in age, whether his understanding and definition of ethics align with the tenets of his critical social philosophy. Does it necessitate an impartial examination of all positions, issues, and matters, encompassing all perspectives without bias over time?

Habermas and his associates appear to have skipped through time to admonish us, asserting that certain principles should be beyond dispute. These principles form the basis for solidarity with Israel, Jews, and Jewish people in Germany.

These principles, as implied by the full text of the statement, must not be disputed in Germany. Where is this in line with the critical social philosophy that demands a thorough investigation of all positions, issues, and questions, covering all parties and the temporal expanse without favouritism?

The question arises: does the world have the right or permission to dictate what topics individuals can or cannot inquire about and focus only on what it deems appropriate? This is arrogance—the arrogance of a scholar whose ethical compass falters, attempting to mask cowardice with a thunderous courage that quivers from a shameful past or harbours sin within.

The West's Dominance

Let's focus on the phrase “ethical, political, and protest positions.” Does the philosopher, nearly a hundred years old, align his understanding and definition of ethics here with the principles of his scientific critical philosophy? This philosophy demands an impartial investigation of all positions, issues, and matters, covering all perspectives without bias, and it is crucial to consider the historical extension of the Palestinian issue.

Habermas and his companions have jumped through time, disregarding the historical extension of the Palestinian issue as if there has been no occupation of Palestine for 75 years. In their lexicon and concepts, there is no right for those whose land has been occupied to defend it, seeking liberation, whether time is prolonged or short.

Habermas does not conceal his and his associates' defence of Israel and justification of its actions in Gaza. It is merely the fear of being accused of anti-Semitism, as stated in their statement: "The democratic spirit of the Federal Republic of Germany, based on the recognition of human dignity, is linked to a political culture that considers Jewish life and Israel's right to exist as fundamental elements deserving special protection, recalling the genocides committed in the Nazi era."

However, Nazism committed atrocities besides the Holocaust. It is noteworthy that over 20 million people were killed in Russia by German forces during World War II. Firstly, Habermas and his associates should remember those unprecedented genocides and find justification for what the Russian forces are doing in Ukraine to prevent NATO, of which Germany is a member, from expanding to Russia's borders even though I do not condone Russia's actions in Syria today.

If the West has a conscience, it should recall its crimes against Jews over the centuries, acknowledging that their ghettos were in European capitals, not in Palestine and Muslim lands. If the West respects human dignity, as Habermas speaks of, it should always remember the genocides committed by the white man in the New World in the West and in Australia in the East! The examples of the West's atrocities are so numerous that the encyclopaedias of the world cannot contain them.

When Habermas and his companions ignore the lessons of history, it is a moral lapse, a deliberate fall by those who fall willingly or unwillingly. What if the fallen are ethical this time, a class of senior scholars and thinkers in their countries and cultures who disavow everything they have written and said, out of fear of being accused of anti-Semitism?

The victors of World War II and the proponents of the charge of anti-Semitism succeeded in subduing the defeat in Germany and Japan, and here Habermas and his companions fell into the traps of ethical accusations like defeated victims.

For such a fate, the West wants and plans to bring our nation, starting with Gaza and the West Bank. Just yesterday, Benjamin Netanyahu called for a fundamental cultural change in the Gaza Strip after the war in which his entity suffered.

However, our nation is resistant to falling, and in it, the Quran is recited, and the call to prayer is raised. Ask our people who refuse to forget Palestine and accept Israel. Even if some of us fall into the abyss of degradation and failure, the nation rises on the shoulders of the guardians of the Book and awakens to the sound of the call to prayer—something Habermas and his group do not know or comprehend.

Günümüz Önemli İslam Düşünürlerinden Prof. Dr. Taha Abdurrahman'a Göre "Aksa Tufanı"

Röportaj: Dr. Mahmud Alnaffar | Van YYÜ

Tercüme: Dr. Muhammed Şehit Hakçioğlu | Van YYÜ

Prof. Dr. Taha Abdurrahman'la tanışmamız onun birçok eserini okumam ve incelemem sayesinde oldu. Hocamızın eserleri gerek hoca ve gerekse de öğrenci düzeyinde her zaman araştırma ve incelemelere konu olmaktadır. Hocamızla ilk buluşmamız 2017 yılında el-Furkân İslam Mirası Vakfının İbn Haldûn Üniversitesi iş birliğiyle düzenlemiş olduğu *Din ve Medeniyet: Umrânı Korumak Şer'î Bir Gayedir* konulu sempozyum aracılığıyla oldu.

Daha sonraki yıllarda hocamızla şahsi iletişimimiz devam etti. Geçen sene onu ziyaret etmek istedim ancak hocanın sağlık problemleri dolayısıyla bu ziyaret, mümkün olmadı.

Geçen günlerde Rabat ziyaretimde hocamızla görüşmek için aradım ancak muhterem eşi hocanın geçen aylarda geçirmiş olduğu ameliyat dolayısıyla sağlığının daha da kötüleştiğini bildirerek görüşme olamayacağı için özrünü beyan etse de aradan birkaç dakika geçmeden ziyaret talebi Gazzeli birinden olduğu için bizatihi hocanın kendisi bana dönüş yaptı. Onu ziyaret etmek için Faslı âlim Muhammed Awâm'la yanına girer girmez bana sarıldı ve Aksa Tufanı'nın kokusunu koklamak istediğini belirtti.

Bir saatten fazla süre boyunca, hala devam etmekte olan savaşla ilgili konuşmalar ve müzakerelerde hocamızın yazma konusunda kendisine şart koştuğu "Arap dilinin beyan gücüne katkı sağlamak ve fikirleri analiz ederken mantık araçlarını kullanmak" konusundan da uzak değildi.

Hocamızın bu ufuk açıcı fikirleri, Arap ve Müslüman toplumunun karşı karşıya olduğu varoluşsal zorlukları incelerken doğaya, ahlaka ve ideallere başvuran güven teorisinin ışığında, onun eşsiz kitabı *Suğuru'l-Murabita*'a eklenecek yeni bir bölüm olarak sıralanabilir.

Aksa Tufanının Medenî Anlamı

Taha Abdurrahman'a göre *Aksa Tufanı*, insanın kendisini keşfedip derinliklerine daldığı, iç dünyasını dış dünyasıyla bağladığı ve hemen yapması gerekenleri uzun vadede yapması gerekenlerle birleştirdiği yeni değerler aracılığıyla medeniyetin farklı bir boyuttaki tecellisi, ümmetin yeni bir dirilişi ve insan için yeni doğum anlamına gelmektedir.

Aynı zamanda Aksa Tufanı, İsrail'in dayattığı köleleştirici değerlerin yayıldığı bir ortamda insanın özgürlüğünü aradığı yeni bir değerler manzumesi anlamına geldiği gibi sapkın değerlerin kabul edildiği bir gerçeklikte fitratını gözden geçirdiği yeni şartlar anlamı da taşımaktadır.

Taha Abdurrahman devamında şunları ekledi; Filistin direnişi bugün ümmetin tarihini yazmakta ve ürettiği akılla gerek bireysel ve gerekse de kolektif olarak meydana getirdiği hayret verici eylemler sonucunda oluşan ve oluşacak olan yansımalarıyla insanlığı nura doğru yönlendiriyor. Bu durum rasyonel olarak sürekli emek vermenin ve insanlık ve İslam tarihinde yenilenebilir enerjinin üretken bir mirasıdır. Sayıları az da olsa bu direniş emanetin en büyüğü ve asil bir iradenin tezahürüdür. Çünkü bu direniş erleri ilahî sıfatlar üzerine değerleri yeniden tesis ettikleri gibi İslam'ı kutsal yapısı üzerine yeniden kurup ilahî yakınlık ruhunu yeniden oluşturmuşlardır. Ümmetin bugünü ve yarını direnişin ayakta kalmasına bağlıdır ve -Allah korusun- yenilgisi de ümmetin yok oluşu anlamına gelecektir.

Aksa Tufanı Ahzab Gazvesini Okumak İçin Bir Ufuktur

Taha Abdurrahman, direnişin İslam medeniyetinin inşasına ve insan medeniyetlerinin inşasına katkı sağlayan eylem olduğuna inandığını belirterek sözlerine şunları ekledi; Bugün ümmetimizin medeniyet inşasına ve insanlığın yenilenmesine katkıda bulunabilmesinin tek yolu cihattır ve bu katkının gün ışığına çıkması için milletin bir kısmının bu konuda sorumluluk taşıması ve bu kutlu vazifeyi ifa etmesi gerekmektedir. Bilinçli Filistin direnişçisi bu emaneti maharetle taşımak için ayağa kalktı ve o bu sorumluluğu en güzel biçimde üstlendi, bunu en iyi şekilde taşıdı, en iyi şekilde yerine getirdi. Aslında o, bu zamanda benzeri olmayan bir hareketin temsilcisidir.

Daha Önce Bu Anlama Değinmedim... Direniş Politik Değil Varoluşsal Bir Eylemdir

Taha Abdurrahman direnişin kısmi bir eylem değıl, kapsamlı bir eylem olduğuna değınererek Şunları sđyledi; Direnişe varoluşsal bir perspektiften baktım, yani direniş olmadan, cihat olmadan varoluşun, hayatın hiçbir anlamı yok. Çünkü varoluş ve yaşam ancak direniş eyleminin kendisinden kazanılabilir. Direniş eylemi tüm insani yetenekleri harekete geçirir ve bir araya getirir: işitme, görme, akıl ve tüm insan duyuları birlikte harekete geçer. Direnişe özgü hiçbir organ veya algı yoktur. Cihat, bir yetinin durduğu ya da bir yetinin hakimiyetine girdiği bir eylem değıl, bütün yetileri kullanan bir iradedir ve onun sayesinde kişi hakikatte Őekillenir.

Direniş ve cihat bu anlamda Allah'ın direnişçilere verdiği hayat iksiridir ve o olmadan ölüm ve yok oluştan başka bir Şey olmaz. Nitekim âyet-i kerimede "Ey iman edenler! Size hayat verecek Őeylere sizi çağırđıđı zaman, Allah'ın ve Resul'ünün çağırısına uyun." buyurularak bu duruma işaret edilmektedir. İmkânsızlık ve yetersizlik gerekçelerini ve bahaneleri bir kenara bırakıp bu kutlu mücadeleyi başlatan direnişçileri, ihaneti kabul eden, hayal kırıklığına uğramaya alışmış diğer tüm insanlardan ayıran özellik de budur. Çünkü zilleti tercih eden kişi canlı olsa da ölüye benzer. Bu kutlu ve diri direnişçi grubun durumunu bu ayet ne güzel Şekilde tasvir etmektedir; "Ölü iken dirilttiğimiz ve kendisine, insanlar arasında yürüyeceği bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, hiç, karanlıklar içinde kalmış, bir türlü ondan çıkamamış kimsenin durumu gibi olur mu?" Hoca, direnişi insanın varoluşunu ilerleten varoluşsal bir eylem olarak yorumlarken bu kapsamlı anlama daha önce değınilmediğini vurgulamaktadır.

“

Bombalamadan sağ kurtulan birine Şöyle dediler: Ailenden hayatta kalan tek kişi sensin! Dedi ki: Aslında onlar kurtuldu... Ben kaldım.

"Siyonist Akıl Yenildi": Taha Abdurrahman'ın Hayali Gerçek Oldu

Taha Abdurrahman, siyasi bilinç ve düşüncesinin 1967 yenilgisiyle başladığını, o dönemde üniversitede Şiir yazmaya hevesli bir öğrenci olduğunu, bu savaşın onda Şiddetli bir depreme yol ağtığını ve Şu soruların zihnini meşgul ettiğini anlattı. Bütün Arapları mağlup edebilen bu akıl nedir? Tarihinde bu kadar kalabalık ve köklü bir millet nasıl yenilebilir? Zihninde hep Şu sorular varken aynı zamanda Şu temenniye de taşıymaktaydı; Siyonist aklı yenecek bir akla ne zaman sahip olacağız?

Devamında Şunları ekledi; *Zamanın ve ümmetin sorunları olan bu soruları kişisel ve bilişsel olarak taşıdım ve Siyonist zaferin kazanıldığı zihinsel mekanizmaları ve Arap yenilgisini doğuran kusurları ve sorunları keşfetmek için çalışmalarımı mantık ve düşünce üzerine yoğunlaştırdım. Dolayısıyla bu soruların yankısı içimde büyümeye devam etti, ta ki Filistinli savaşçının bu tufanı meydana getirdiği günü görene kadar. Siyonist aklın nasıl mağlup edildiğini kendi gözlerimle gördüm, böylece ilk kez gönül huzuru hissettim ve bana göre cevabı olmayan soruların cevaplarını buldum.*

Modern çağda Arap-İslam aklının ve İslami aklın yeteneklerinin ve gücünün en büyük tezahürünün Aksa tufanında vücut bulan Őey olduğuna inanıyorum. Bu sayede direnişçi İslam aklının imkânı, gücü ve genişliğini gördüğü gibi Siyonist aklın yeteneklerini, sınırlarını ve kırılmağını da keşfetti. Bu gerçeklik karşısında harekete geçme sorumluluğunu üstlendi ve bu sayede olağanüstü başarılar elde edildi. Bütün bu sonuçlar Cenab-ı Hakk tarafında sečilmiř olmanın anlamını ortaya koymaktadır.

Direnişçinin Akli Desteklenen Akıldır

Taha Abdurrahman akli üçe ayırıyor: Sınırların engellediği soyut akıl, afetlerin müdahale ettiği engellenmiş akıl ve mükemmellik içinde yüzen destekleyici akıl. Hocaya göre 7 Ekim'de gerçekleşen başarının arkasında Allah tarafından "desteklenmiş akıl" vardır. Ayrıca bu akıl tüm maddi sınır ve olanakları aşmış ve kendisiyle birlikte herhangi bir günahın olmadığı, nur üstüne nur olan melek gibi yücelen katıksız bir imanla doludur. Bu savaşçılar, modern insanın kaybettiği değerleri en güzel ve en parlak Őekilde ortaya çıkarmak için Allah'ın rubûbiyetine Őahit kıldığı gün, doğuştan gelen fitratını keşfetmesine yol ačan tüm insanlığa ışık tutan kandiller olmaya devam etmektedirler.

Bu savaşçılar melekûtidir. Gayeleri zaman ve mekân üstüdür. Onlar gökyüzüne bağlıdırlar ve ilâhî gölge altındadırlar. Allah için bir araya gelip Allah için birbirlerinden ayrılmaktadırlar. Melekler de onlarla birlikte savaşmaktadırlar.

Onların 3 saatte gerçekleştirmiş oldukları, kitap ve konferanslarımda değindiğim “desteklenen aklın” bir örneği olduklarına dair bir delildir. Ne mutlu onlara...

Bu, Cenab-ı Hakk'ın onlara ilahi üstünlüğü ve özelliği miras bırakmak istediğinin açık bir delili ve açık bir gerçeğidir ki, kalbi olan veya şahit olarak dinleyenler için bir ibret olsun, önemli olan bu büyük olayı dikkate almaktır. Bu kutlu mücadele hikâyeden önce bir ayettir.

Taha Abdurrahman'ın Aksa Tufanı ile İlgili Temennisi: “Keşke Genç Olsaydım ve Onlarla Savaşabilseydim!”:

Bu nurlu buluşmanın nurlu bir anında hocamız bize duygularını ve savaşa katılma arzusunu anlattı: Keşke onlarla savaşan bir genç olsaydım. Bu tecrübe etmeyi hak eden bir zamandır ve değerlendirilmesi gereken bir andır. İnsanın başka bir hayatta dilemediği hayatı olan anlardır. İlahi kelimeler böylesi anlarda savaşçıya iletilir. Onu bir mesajın okuyucusu olarak değil, muhatabı olarak duyar. Bu anlarda, dua ederse icabet edilir, başışlanma dilerse başışlanır. Cenab-ı Hakk'ın buyurduğu gibi Allah'ın yardımı onunladır ve ondan ayrılmaz bir hal alır. Nitekim ayet-i kerimede; “Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur.” ve “Allah'ın izniyle büyük bir topluluğa galip gelen nice küçük topluluklar vardır.” buyurulmaktadır. Hayatım boyunca yaşamak istediğim bir an bu cihatta yer almaktı ancak bu kutlu mücadele bu seçkin grubun nasibi oldu.

Bu Kitabı Yazmayı Yerine Getirilmesi Gerekli Vazife Kabul Ettim: “Suğûru'l-Murabita” (Bu kitabı yazmamın nedeni)

Üzerimde yerine getirilmesi gereken bir görev olduğunu her zaman hissettim, yoksa hayatım anlamını yitirecek ve daha önce yapmadığım bir şekilde Allah'a da itaatsizlik etmiş olurum. Bu kitabı yazma zorunluluğunu hissettim. Yayınevime hiçbir hak ve ücret olmaksızın hediye ettim.

Bu sözlerle, mütefekkir hocamız -Allah onu korusun-, yukarıda bahsi geçen eserin giriş kısmında belirtmediği kitabının yazılış hikâyesini ve tasnif edilmesinin gerekçesini bizlere özetledi.

Mütefekkirin ruhuna işleyen bireysel, bilişsel, kültürel, entelektüel ve felsefi sorumluluk boyutları bu kitapta bir sorumluluk ve ihmal edilemeyecek bir görev olarak belirgindir. Çünkü aksi takdirde bu sözler anlamlarını ve inandırıcılığını kaybeder.

Hayal Kırıklığı ve Normalleştirme... Emanete İhanet ve Kültüre İhanet

Taha Abdurrahman, genel olarak ümmetten, özel olarak da entelektüellerden hayal kırıklığı sebebiyle duyduğu derin üzüntüyü ve acıyı bize aktardı.

Hoca, ümmetin ve özellikle entelektüel kesimin neden olduğu hayal kırıklığının yürekleri parçaladığını belirterek birçok aydınının emanete ve kültüre ihanet ettiğini belirtti. Normalleşme olmasaydı işgalci devlet bu yaptıklarını yapamazdı, normalleşen ülkeler de tavır alsaydı bu canice saldırılar dururdu.

Taha Abdurrahman yeni nesillere düşen görevin, önceki nesillere yüklenen görevin iki katı olduğunu belirterek sözlerini devam ettirdi.

Bu normalleşmenin arkasında ise 1967'de Yahudilerin anayurtlarına döndüğü yaygarası vardır. Günümüz gençliği ise işgalci devletin taassup ve fanatizminin hâkim olduğu yenilgi anlarını yaşamadığı için farklı hazırlıklarla birlikte yeni algıları taşımış olmalarıdır.

Profesör Taha Abdurrahman konuşmasında ümmetin gençlerinin öne çıkması, onların her toplum ve millette hayatın sırrı olduğuna ve milletleri karanlıklarından aydınlığa çıkarabilecek yegâne birey oldukları ve kalkınmış bir hayatın en parlak biçimi olduklarına inanmaları gerektiğini ifade etti.

Sonuç

Bu şekilde özgüvene dayalı, olayların yüzeysel görünümünün ötesine geçerek derinliklere uzanan felsefi, ahlaki ve irfani tefekkür ve deruni ahlaki yansıma sayesinde Prof. Taha Abdurrahman hocamızın da yıllarca meşgul olduğu fikri proje kapsamında Aksa Tufanı'nın medeniyet ufuklarını ve ahlaki unsurlarını hissetmek mümkündür. Çağdaş Müslüman aklı, kendi zihninde yanan, hafızasında mevcut olan bu kaygının ışığında mirasını yeniden okumak zorundadır. Çünkü yazarın entelektüel katkısını kendi eserinden ayırmak mümkün değildir. Biyografisi ve onun kaygıları ve hedefleri dışında arzu ve düşüncelerine dair doğru bir fikir edinmek mümkün değildir.

Hassas duygularla harmanlanan bu derin düşüncelerde, ümmetin karşı karşıya olduğu büyük olaylara karşı sorumluluk anlayışı belirgindir. Nitekim bu durum, fikrin doğruluğuna veya yanlışlığına ölçüt, aydınının hayatına veya ölümüne şahit olmaktadır. *Aksa Tufanı* sayesinde düşünce ve kültürün, görev ve dürüstlüğü tanımlayan yeniden yapılacak ve onunla zihin yenilenecek, ruh uyanacak ve modernlik onunla inşa edilecektir. Çünkü bu inşa ve yenilenme cihadı benimseyen direniş hareketine bağlıdır.

ŞEHİTLER

Yazar: İbrahim Nasrallah
Tercüme: Peren Birsaygı Mut
Düzenleyen: Ayçin Kantoğlu

Şairimiz Ebu'l Kasım el-Şebbi bir gün şöyle dedi:
Kim sevmez dağlara tırmanmayı? Ve kim sevmez
sonsuz katar kayalıklar arasında yaşamayı...

Çok şey var da
Ama sadece pek azını istiyorlar burada
Günün uyanmasını mesela
Ve gülüşünü bir çocuğun
Atıyor kalbi hayatın
Ve geçiyor bir gün daha
Tükeniyor ömür zamanda
Ve bir buğday hurma ağacı olana kadar büyümeye niyetli,
Niyetli büyümeye daha da yukarıya
Ve küçük bir nehir, tepeye tırmanmanın hayalini kurmakta
Çok şey var da
Ama sadece pek azını istiyorlar burada
Bir kız, güzel bir gömlek ve bir çiçekle süslüyor
buluşmasını
Ve sakıncası da yok, tabii buluyorum ağaçların yeşilin tadını
çıkarmasını
Bir avuç gölgenin de yoktur bir sakıncası
Çok şey var da
Ama sadece pek azını istiyorlar burada
Öğle vakti miskinlik edecek bir deniz kenarı
Köylü bir kadın, kıskanıyor ağustos ayında denizde yüzen
balıkları
Bu sonsuzluğun içinde sebepsiz yere oradan oraya uçan bir
kuş
Şarkı söylüyor kanatlarıyla
Ve sadece kanat çırpma vardı başlangıçta
Tekrar diriliş gerçekleşene kadar kanatlardır kalacak
olanlar da
Çok şey var da
Ama sadece pek azını istiyorlar burada
Sade bir düğün fotoğrafı ve düğün şarkısı
Ve uzun bir gün (hayır ihtiyaç duymadan bir kahramana)
Kalbe bal akıtan bir şarkı
İki genç aşkın arasında gidip gelen sevgi dolu mektupları
Korkunç haberler ve belgeler doldurmadan satırlarını
Çok şey var da
Ama sadece pek azını istiyorlar burada
Bir baba akşam gülerek dönse ailesinin yanına
Ve tatil günü öğlene kadar tembellik etse, yatsa

Otursa beş kız çocuğu doğurmuş bir ana kırk yıllık
verandasında
İki şehit var ama omuzlarında
Kıpırtısız durmakta
Bekliyorum o günü, unutmadan ağlayabileceğimiz göz
yaşlarıyla...
Çok şey var da
Ama sadece pek azını istiyorlar burada
Yaşlı bir büyükanne masal anlatıyor küçük torunu yanı
başında
Bu yaşa kadar göstermedi yüzünü bir doktora
Hiç ilaç da almadı kavuşmak için şifaya
Bir zeytin ağacı gibi durur tarlada
Düşer daha horozlar ötmeden umudun yollarına
Bir atasözü gibi dikilir karşınıza
Çok şey var da
Ama sadece pek azını istiyorlar burada
Arzuları tırmanmaktır bir ulu dağa

adaletsizliği tüm dünyaya tekrar hatırlattı.

İDE HABERLER

Meryem Şahin, İDE | Araştırmacı

Fatıma Nur Demir, İDE | Araştırmacı

1. İnsanlık Vicdanı Yol Ayrımında: GAZZE Paneli

Enstitümüzde Dr. Necdet Subaşı moderatörlüğünde Prof. Dr. Erol Göka ve Ayçin Kantoğlu'nun konuşmacı olduğu İnsanlık Vicdanı Yol Ayrımında: GAZZE başlıklı bir panel gerçekleştirildi. Panelin açış konuşmasını gerçekleştiren Enstitü Başkanımız Prof. Dr. Mehmet Görmez; elli gündür Gazze'de yaşanan insanlık sınavının sadece fiziki dünyamızı ifsat etmediğini düşünsel, kültürel, teopolitik, kavramsal, ahlaki ve felsefi boyutlara ulaşan bir ifsat hareketi olduğuna vurgu yaptı. Görmez konuşmasında, "Hakikati ters yüz eden, adaletin tanımını değiştiren, ahlaki dönüştüren düşünsel boyutlar, Gazze'de görülen enkazdan daha vahimdir" ifadelerine yer verdi.

Zihinlerin işgali Gazze'nin işgalinden daha şeditir!

Görmez, dinin, kutsal metinlerin, bilimin ve felsefenin Siyonizm'in emrine verilmesinin tehlikelerinden söz etti. Alman filozof ve sosyolog Jurgen Hebermas'ın bir grup bilim insanıyla beraber yaptığı yazılı açıklamayı, bu kirli savaşın tarihe geçen en çirkin vesikası olarak nitelendirdi. Dayanışma ilkeleri başlıklı bu açıklama üzerinden metafiziksel suçluluk psikolojisinin teopolitik boyutlarına işaret etti.

Kudüs medeniyetinin günden güne yok edilmesinin söz konusu olduğu bu vahşetin bir savaş değil, yeryüzünü yıkım hareketi olduğuna değindi. İslam fakihlerinin savaş ile yeryüzünü ifsat etmeyi birbirinden ayırdıklarına dikkat çeken Görmez, konuşmasında insanlığa karşı suç teşkil eden katliamların savaş olarak nitelenemeyeceğini, savaşın da bir hukukunun ve ahlakının olduğuna yer verdi.

Panelin ilk konuşmacısı Prof. Dr. Erol Göka konuşmasında Gazze'de yaşananların modern tarihi yeniden yapılandıran bir olay olduğunu, Batı'da ortaya çıkan İsrail sempatisinin ve batı toplumunun insan ve ahlak merkezli dünya görüşüne dönme isteğinin arka planındaki psikolojik dönüşümlere yer verdi.

Modern zamanlar için literatüre geçen yeni bir milat: Gazze'den önce ve Gazze'den sonra

Göka, "Ekim 2023'te Gazze'de yaşananlar daha önce yaşanan bütün devrimci girişimleri rafa kaldıracaktır. Bu tarih Gazze soykırımı ve direnişi olarak anılacaktır." dedi.

"Yüzylerce yıl Batının yaşadığı en büyük gerilim ve çelişki, Yahudi-Hıristiyan gerilimidir. Fakat holokost ve II. Dünya Savaşı sonrası İsrail'in kurulmasıyla bu gerilim, İslam dünyasının kucağına bırakıldı." diyerek bu dönüşüme dikkat çekti. Batının suçluluk duygusuyla geçmişte mağdur ettikleri Yahudiler ile özdeşim kurduklarını ve bunun tarihte ilk defa görüldüğünü vurguladı.

Göka, tekno-medyatik olarak nitelediği modern süreçlerde insanın çıkarlarına, zevkine hizmet eden insanlık ve erdem karşıtı ilerleyişin birey ve toplum bazında oluşturduğu ahlaki çözümlere değindi. Batı toplumunun, Gazze'de yaşananlara karşı verdikleri tepkilerden hareketle şu değerlendirmede bulundu: "Gazze soykırımına verdikleri muazzam tepkilerden anlıyoruz ki, Batı toplumları anti-semitizm, İslamofobi, ırkçılık ve yabancı düşmanlığı ve teknoloji merkezli siyasetten bıkmışlar, insan ve ahlak merkezli dünya görüşüne dönmek istiyorlar."

Panelin ikinci konuşmacısı Ayçin Kantoğlu "Müslümanların birliği bir bütünlüşme değil kaynaktan tesis edilen bir birlik halidir. Bugün kaynağa dönmemizi örten batı zihniyetinden arınıp, birlik olmaya ihtiyacımız var" diyerek Müslümanların birliğinden doğacak güce işaret etti.

Yüz sene önce Filistinlilerin şu an verdiği mücadelenin benzerini yaşadığımızı dikkat çeken Kantoğlu, "Bugün sahip olduğumuz kimliğin bedelini yüz yıl önce ödedik. Bu asli kimliğimizi ana kaynağından yeniden devşirmeyi becerebilmeliyiz. Çünkü kimliği kaybedersek anlamı yitiririz." dedi.

Çocukların öldürüldüğü bir dünyada "ama" ile başlayan hiçbir cümle kabul edilemez.

Örgütlü bir kötülük olarak nitelendirdiği bu katliamın sorumlularının bütün imkanlarını seferber etmelerine rağmen hakikati perdeleyemediklerini belirterek bugün hakikatin; Gazze'de yediden yetmiş bu vahşete maruz kalan insanlar tarafından temsil edildiğini ifade etti.

Panel, soru-cevap bölümüyle tamamlandı.

2. Mehmet Görmez Ders – İslam'da Savaş Hukuku ve Savaş Ahlakı

Enstitü başkanımız Prof. Dr. Mehmet Görmez'in, "İslam'da Savaş Hukuku ve Savaş Ahlakı" başlığı altında, "Cenevre Sözleşmelerinin engelleyemediği Gazze'deki katliamı durduracak bir savaş hukuku ve savaş ahlakı nasıl olmalıdır?" sorusunu cevapladığı bir dersi Arapça ve Farsça altyazı ile YouTube kanalımızda yayınlandı.

Derste aynı zamanda; İslam'da savaş hukuku ve ahlakının evrensel ilkeleri nelerdir? Kur'an savaş hukuku ve savaş ahlakı ilkelerini nasıl temellendirmiştir? Hz. Peygamber, bu ilkeleri hayatında nasıl evrensel bir örneğe dönüştürmüştür? Bu ilkeler, Hulefa-yi Raşidin'in mektup ve emirnamelerine nasıl yansımıştır? Fakihlerin inşa ettiği kitabu's-siyer literatüründe ele alınan savaş hukuku ve savaş ahlakı ilkeleri nelerdir? Batılı kaynakların referans aldığı kitabu's-siyerler hangileridir? gibi soruların da cevaplarını bulabilirsiniz.

<https://www.youtube.com/watch?v=VKY3PT9KGdk>

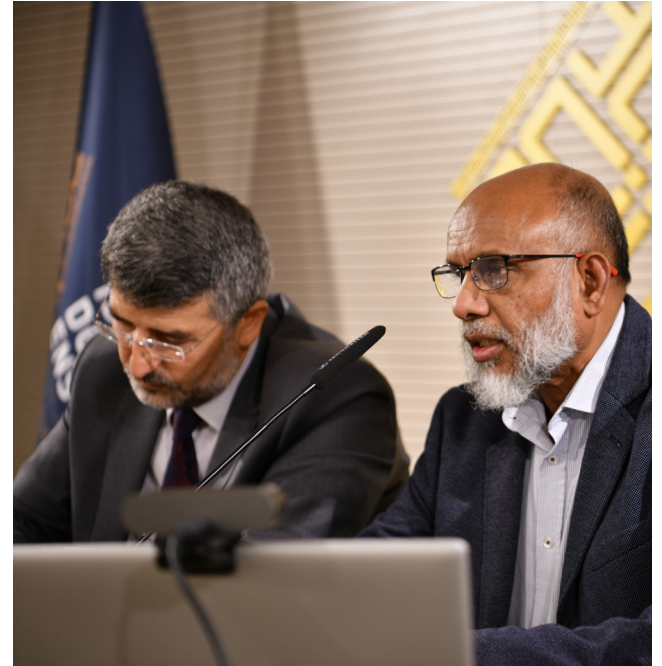
3. Tarihi Süreçte Kadınların Hadis İlmine Katkıları | Mohammad Akram Al-Nadwi

Hindistanlı alim ve muhaddis Mohammad Akram al-Nadwi ile Enstitümüzde "Tarihi Süreçte Kadınların Hadis İlmine Katkıları" başlıklı bir konferans gerçekleştirildi.

Al-Nadwi, hadis ilmiyle meşgul olan, rivayet ve dirayet usulünde öne çıkan on bin kadın alimin biyografisinin yer aldığı el-Vefâ bi Esmâ'î'n-Nisa adlı kırk üç ciltlik eserinin doğuş sürecini anlattı. İslam'ın kadın haklarını kısıtladığı, İslam toplumunun eğitilmiş/alim kadınlardan yoksun olduğu iddialarını çürütmek ve kadınları ilmi anlamda çalışmaya teşvik etmek gayesiyle bu eseri kaleme aldığını ifade etti.

Al-Nadwi, hadis literatüründe birçok hükmün sadece kadın raviler aracılığıyla nakledildiğine, pek çok muhaddisin kadın alimlerden ders ve icazet aldığına ve en az erkek alimlerin sayısı kadar kadın alimin bulunduğu dikkat çekti.

Al-Nadwi'nin el-Vefâ bi Esmâ'î'n-Nisa adlı eseri Arapça, Farsça ve Urduca literatürde yaptığı araştırmalar sonucunda, Müslüman kadınların eğitilmiş olmadığını iddia eden bazı çalışmalara reddiye niteliğindedir. Söz konusu eser, kadınların ilmi çalışmalarda erkeklerin gölgesinde kaldığı yanlışlığının aksine kadınların da en az erkekler kadar ilmi sahaya katkı sunduğunu ve aktif rol oynadığını ortaya koydu.

4. Prof. Dr. Mehmet Görmez | Gençler İçin Gazze ve Filistin

Enstitü başkanımız Prof. Dr. Mehmet Görmez'in, Gazze ve Filistin'de yaşanan insanlık suçlarının bir asırlık tarihî arka planını kısa anekdotlarla açıkladığı, Şahit Ümmet olarak Müslümanların üzerine düşen vazifelerin neler olduğunu ifade ettiği, Kudüs ve Mescid-i Aksa'nın Müslümanlar için ne ifade ettiğine özlü bir şekilde değindiği ve alınması gereken önlemler konusunda çağrıda bulunduğu, "Gençler için Gazze ve Filistin" başlıklı dersi Youtube kanalımızda yayınlandı.

<https://www.youtube.com/watch?v=SFGHZokwnm8>

5. Mehmet Görmez – Aksa Muhafızları Uluslararası Birinci Konferansı Açılış Konuşması (28.10.2023)

Prof. Dr. Mehmet Görmez, 30 ülkeden Müslüman âlimlerin katılımı ile 28 Ekim 2023 tarihinde İstanbul'da düzenlenen Aksa Muhafızları Uluslararası Birinci Konferansı Açılış Konuşmasını gerçekleştirdi.

Konuşmasına Gazze'deki savaşa dair üzüntüsünü dile getirerek başlayan Görmez, Gazze bize okullarda, enstitülerde, üniversitelerde öğrenmediğimiz dersler öğretiyor, izzet, haysiyet ve cesaret üzerine konferanslar veriyor dedi. Görmez; dört topluluğa dört mesaj iletti.

İlk mesajı Batı toplumunaydı. Yaşanan kriz batı uygarlığının tabiatını, çifte standardını ve ikiye bölünmüşlüğüne açığa çıkarmıştır dedi. Buna sebep olarak batı uygarlığındaki derin suçluluk kompleksi ve zihniyeti olduğunu söyledi. Batılı değerler sistemi Gazze'nin taşları altında nihayete ermiştir ifadeleri kullandı.

İkinci mesajı uluslararası kurumlara ve uluslararası İslami kuruluşlardaydı. BM gibi kuruluşlar mazlumların ve devletlerin hakkını korumak için kurulmuş olmasına bugün güçlülerin elindeki araçlara dönüştüğünü hatırlattı. İslam İşbirliği Teşkilatı gibi İslami kuruluşların ise başlangıçta Kudüs ve Filistin'i işgale karşı korumak için kurulmasına rağmen hayri çalışmalar ve grup gezileri düzenlemekten başka işlevi kalmayan mücerred bir binaya dönüştü dedi.

Üçüncü mesaj tüm İslam alimlerineydi. Çekişmeler İslam ümmetinin ilmi bütünlüğünü parçalamıştır, ümmetin liderleri çekişmelerle meşgulken ümmetten hukukunu savunasını talep etmek mümkün değildir dedi. Müslümanların en büyük davası olan Filistin için tüm alimlerin birlik içinde olması gerektiğini söyledi.

Dördüncü mesaj Müslüman gençlereydi. Filistin meselesi birinci önceliğinizdir, izzettiniz ve istikbaliniz buna bağlıdır, görev ve sorumluluklarınızın farkında olun dedi.

Konuşma Youtube Kanalımızda "Dört Dünyaya Dört Çağrı" başlığı ile Türkçe, İngilizce ve Farsça altyazı ile yayımlandı.

<https://www.youtube.com/watch?v=RBstr8LFntw&t=214s>

6. İDE Yeni Araştırmacılar

İslâm Düşünce Enstitüsü, Yüksek İhtisas Programından mezun olan öğrenciler başta olmak üzere İlahiyat ve Sosyal Bilimler alanlarında lisansüstü eğitim gören öğrencilere hem maddi hem de ilmi anlamda katkı sağlamak ve gelişimlerine destek olmak üzere her yıl sınırlı sayıda araştırmacı almaktadır. Ulusal ve Uluslararası öğrencilerden seçilen araştırmacılar Enstitümüzde haftanın en az 4 günü çalışmalarını yürütmekte, Enstitümüzün proje ve faaliyetlerinde yer almaktadırlar. 2023-2024 akademik eğitim yılında İDE Ailesine katılan yeni araştırmacı arkadaşlarımızı gönülden tebrik ediyoruz.

7. Mütefekkir Programı

Enstitümüz, Türkiye'de lisansüstü öğrenim gören uluslararası öğrencilerin ilmi/akademik çalışmalarına rehberlik etmek ve uluslararası öğrencilere nitelikli bilgi, düşünce ve değer üretimi için elverişli bir iklim sunmak amacıyla başlattığı Uluslararası Burslu Mütefekkir Programı kapsamında, 2023-2024 eğitim öğretim yılında, başvuru ve mülakat yöntemiyle 20 farklı ülkeden 23 uluslararası öğrenciyi, burslu olarak kabul etti.

Uluslararası Burslu Mütefekkir Programının müstakil müfredatının yanı sıra öğrencilere uluslararası ders ve konferanslar da verilmektedir. Bu kapsamda dünyaca ünlü Moritanya'lı mütefekkir ve alim Muhammed Muhtar eş-Şankiti "İslam Dünyası, Uluslararası İlişkiler ve Evrensel Ahlak" başlıklı bir dersi bu programa özel olarak vermeye başladı.

IDEA

İslâm Düşünce Enstitüsü Uluslararası Aylık

Düşünce Dünyasına Bir Köprü

Aralık | 2023

İ S L Â M
DÜŞÜNCE
ENSTİTÜSÜ
INSTITUTE OF ISLAMIC THOUGHT
معهد التفكير الإسلامي

IDE

İslâm Düşünce Enstitüsü Uluslararası Aylık

Düşünce Dünyasına Bir Köprü

Aralık | 2023